

CATALUNYA

ORGAN REGIONAL DE LA CONFEDERACIO NACIONAL DEL TREBALL

ANY I

Barcelona, divendres, 1 d'octubre del 1937

NUMERO 191

A les onze i deu minuts d'aquest matí ha estat oberta la sessió de Corts

Transacció i tolerància no equivalen a renúncia

Si no en tinguéssim la convicció absoluta, l'experiència ens demostraria que el terme mig és la posició pitjor que pot adoptar-se. Només poden guanyar els qui juguen fort. I això en tots els ordres. Aquesta convicció nostra s'adiu perfectament amb la manera d'ésser de la classe treballadora. S'hi adiu perquè els treballadors que, per causes treballadora, s'hi adiu perquè els treballadors, que per causes entre dues forces antagoniques, tendeixen sempre a situar-se en posicions clares i definides; per tant, pròpies per a jugar fort.

A desgrat de tot, la classe treballadora s'ha trobat una mica desplaçada en el cas de la Revolució iniciada el 19 de juliol del 1936. Tenia i té decididament enfront seu el feixisme. Però té al costat seu, formant el gran bloc antifeixista, forces i tendències que per idiosincràsia han de trobar-se situades en posicions intermèdies.

Aquests nuclis sincerament antifeixistes no són ni poden ésser partidaris del jugar fort perquè els ho impedeix llur pròpia essència. Això ho sabia i sap la classe treballadora que actua amb ells, al costat d'ells, a l'avantguarda d'ells, en la lluita a mort contra l'enemic comú. Amb tot i això, la classe treballadora resolgué des dels primers dies el dilema — anar sola o caminar d'acord amb els nuclis intermedis — i acceptà la col·laboració, sotmetent-s'hi i sacrificant una part dels objectius que tota sola hauria pogut assolir.

Aquest sacrifici ideològic de la classe treballadora que el 19 de juliol oferí una barricada de vides a profit de l'anihilament dels feixistes sublevats, ha fet possible que algú l'interpretés erròniament. S'han arribat a creure que ja no hi havia d'haver transformació social profunda, que la Revolució s'havia mort i que, tot mantenint-ne els mots llampants, es podien donar per caiguts en desús els seus postulats.

A base d'aquest error de visió ha estat bastit tot un programa. Hom ha cregut que la tasca de la col·lectivitat enfront del feixisme havia d'estar en consonància amb les preferències dels Governos dels Estats anomenats democràtics, és a dir, amb la burgesia liberal, i no d'acord amb les consignes universals de la classe treballadora. I s'ha fet tot el possible per "negar" la Revolució.

Es evident que les especialíssimes circumstàncies en què ens ha col·locat la diplomàcia capitalista, poc o molt influenciada sempre pel que actualment coneixem amb el nom de feixisme internacional, aconsellava de produir-se amb una certa astúcia. Però és evident que la massa treballadora dels països democràtics no podia ni pot sentir cap entusiasme per una guerra en la qual es discuteix simplement una forma de govern, i que el que li interessa, el que pot fer-la vibrar d'entusiasme i adoptar solucions pràctiques i eficients, és saber que el que es discuteix és l'estructuració total del país, o sia els postulats que caracteritzen la Revolució.

Caminant pel camí del terme mig es troba l'ajut més o menys platònic dels governs que, per democràtes que siguin, són també burgesos. Caminant per l'altre camí, fent alçaprem per a somoure la classe treballadora de tot el Món, es troba la solidaritat internacional en forma de revolucions nacionals i l'ajut incondicional dels germans de classe.

Indiscutiblement, hi ha perills en tots els camins. La subversió total espanyola molta gent acostumada a fer la viu-viu entre toleràncies interessades i podria tallar en sec moltes de les simpaties que es projecten en la complicada teranyina diplomàtica. Però la concessió ideològica i pràctica constant porta a l'anul·lació efectiva dels postulats pels quals els obrers dels pobles ibèrics es van llançar al carrer sense calcular ni els perills ni els sacrificis personals.

Tot això són coses que, de tan sabudes, s'obliden. Tots sabem que Revolució i Evolució no són dos complements d'un mateix tot, sinó procediments antitètics que donen també resultats absolutament diferents. I la gràcia estaria a acostar tant l'Evolució a la Revolució, que pràcticament resultés una mateixa cosa.

Ens sembla, però que el sacrifici constant que fa la classe treballadora en bé de la unitat d'acció antifeixista no ha estat interpretada en el seu just valor, sinó que més aviat hi ha qui gosaria especular damunt d'aquest sacrifici, que és d'un valor immens, i que el voldria pregonar pertot arreu com si fos una renúncia definitiva.

I no és així. Convé que consti que no és així. Solidaritat, transacció, tolerància i sacrifici no són ni seran mai renúncia per part de la classe treballadora.

«TRIOMFAR EN AQUESTA GUERRA, NO ES ACONSEGUIR LA VICTORIA A FAVOR D'UNA TENDENCIA O UNA DOCTRINA, SINO QUE EL PROBLEMA ES QUE ESPANYA PUGUI O NO SOBREVIVIRE», HA DIT EL PRESIDENT DEL CONSELL

I ha afegit: «La guerra serà llarga. Cal que el país ho sàpiga. Però molt aviat disposarem d'un Exèrcit poderós que permetrà passar de la defensiva a l'atac»

El diputat Santaló és elegit vice-president tercer del Congrés

València, 1. — Les proximitats de l'11 d'octubre estaven concorregudíssimes des de primeres hores del matí amb motiu de l'acte inaugural de reobertura de les Corts.

Als voltants de l'edifici s'havia instal·lat un perfecte servei de vigilància. El públic s'estacionà a l'entrada principal davant la porta principal i aplaudia l'arribada de les personalitats i del Govern.

Prop de les deu arribà davant l'edifici del Parlament, per tal de rebre honors, un batalló complet de les forces de l'aire, de recent creació. El pas d'aquesta marcial unitat militar pels carrers, i la seva desfilada, despertà admiració i entusiasme. Aquestes forces apareixien perfectament conjuntades quant a talla i policia, i estaven integrades per minyons d'edat no superior als 20 anys, els quals han sabut assimilar l'oportuna formació que avui han pogut exhibir davant els ciutadans de València.

La banda de trompetes i timbals d'aquesta nova força de l'aire, es va situar davant l'entrada de la Cambra i desfilaren les companyies, a l'altre costat de màquines i especialitats, perfectament dotades, abans de marxar a situar-se a l'emplaçament que hom els havia assignat.

La desfilada d'aquesta unitat militar fou presenciada pel ministre de Defensa Nacional, acompanyat de Barcia.

El públic, que havia aplaudit amb entusiasme el pas dels marcialssoldats de l'exèrcit republicà, també va aplaudir a honor del seu esforç forjador, el ministre de Defensa Nacional.

Els diputats acudiren amb llestesa i a les deu ja eren al Parlament la quasi totalitat dels qui han assistit a la sessió.

L'arribada dels ministres fou acompanyada pel públic amb aplaudiments. Les tribunes de diplomàtics, Premsa i invitats s'emplenaren aviat.

A tres quarts d'onze hom va encendre els llums del saló de sessions i, poc després, els diputats ocupaven els escons.

A les onze menys deu minuts, Didac Martínez Barrio, el qual tenia a la seva dreta el vice-president de la Cambra, Jiménez de Asúa, i a la seva esquerra el secretari Tróbal, declarà oberta la sessió.

El secretari va llegir l'acta de la sessió anterior, que fou aprovada.

El president pronuncià seguidament les següents paraules, amb calma i pregonos emoció:

Senyors diputats: En ésser representats les sessions de Corts, sigui la nostra primera salutació per a les forces de terra, mar i aire, que defensen heroïcament la República espanyola i la independència nacional. Tota la nació contempla emocionada aquest suprem esforç d'un poble que ve demostrant, com en altres ocasions de la seva història, la grandesa del seu esperit, la magnitud de la seva capacitat de sacrifici i la serena voluntat amb què sap defensar els seus lliures destins.

La salutació del Parlament a aquesta braus lluitadors és la de tot el país, perquè per la diversitat dels matins que hi ha a tots els pobles, els d'Espanya són ací representats. Hi sou vosaltres, a l'altre costat, extenses organitzacions que no es troben ací en un nombre d'acord amb llur potència quantitativa. Però tots tenen entre necessàries mitjans d'expressió i, per

tant, ací es poden expressar totes les idees i tendències.

No vull enganyar-me si afirmo que les nostres diferències s'esborraran davant la necessitat de salvaguardar la independència d'Espanya i de mantenir el dret a disposar dels nostres destins. Els braus combatents que lluiten amb les armes a la mà, no poden creure que farem estèrils tots llurs sacrificis, adiuac el de la vida.

Parlaran, és clar, les passions polítiques. Que no falti en cap moment el sentit de responsabilitat! (Aquest discurs del president de la Cambra és acollit amb grans aplaudiments que duren llarga estona.)

Tot seguit hom llegeix el despatx ordinari.

A proposta del president s'accepta la renúncia del càrrec de secretari, presentada pel diputat socialista Llopis, i immediatament hom procedeix a elegir, per paperetes, el vice-president tercer del Congrés, càrrec vacant per dimissió de Tomás i Piers. Resulta elegit Santaló, per 163 vots dels 163 votants. Hi ha hagut tres paperetes en blanc.

EL PRESIDENT DE LA CAMBRA

fa constar que després d'acabada la votació s'ha aprofitat a la Mesa Jiménez de Asúa, per tal de dir que unia el seu vot a la majoria.

(A continuació Martínez Barrio s'absenta de la Presidència, i és substituït pel vice-president primer, Fernández Clérigo.)

La Mesa dona compte dels diputats que han estat designats per a integrar les diverses Comissions parlamentàries.

(Ocupa novament la Presidència Martínez Barrio.)

En el desenvolupament de l'ordre del dia el PRESIDENT posa a discussió el dictamen de la Comissió de Govern interior, sobre una petició de l'Ajuntament de València, sollicitant un auxili pels danys soferts al seu edifici amb motiu d'un bombardeig aeri. Es aprova sense discussió.

També s'aprova el dictamen dictant normes per a cobrir el càrrec de secretari del Tribunal de Comptes.

Tot seguit el PRESIDENT DEL CONSELL, des de la tribuna de Secretaris llegeix diversos projectes de llei.

(Segueix a la pàgina 2)

L'Anarquisme al davant i no a la cua

Es discuteix als medis anarquistes, la conveniència o la inconveniència d'extensar el radi d'acció dels organismes àcrates. La primera solució donaria força numèrica i, per consegüent, més impuls a l'entitat nacional que es pensa reformar; en canvi, la segona deixaria les coses tal com estan, o millor dit, tal com estaven abans de l'actual moviment. Per mi, l'elecció no és gens dubtosa, i ja he dit alguna vegada que el moviment anarco-sindicalista disposa de nombroses voluntats que ingressarien a l'especifica si en certes ocasions no se'ls exigís de passar pel tanc de la humiliació.

No cal discutir quina és la tendència que posseeix una exactitud d'apreciació. La raó absoluta no és privativa de ningú, car per regla general les veritats i els encerts sempre van a mitges. El que ens preocupa és la sort del moviment anarquista, i voldriem que hom comprengues que els aires a Espanya han canviat i que el que abir podia tenir una eficàcia davant dels partits polítics disgregats, avui és impossible que ofereixi ni la meitat del seu rendiment per la senzilla raó que les circumstàncies no són les mateixes, a part d'haver-nos sortit un competidor que sap explotar les falles d'altri en benefici de la política totalitària i absorbent que practica amb el descarament més absolut.

A més a més, és inútil que pretenguem d'extensar la valor col·lectiva i individual dels antics actants de la F. A. I. en detriment dels simpàtics de l'anarquisme no enrolats en grups ni federacions. Si afeblim per les coses que forem, ens posem en evidència davant del nostre mateix ideal. L'anarquisme no admet parades ni creu en la perfecció absoluta de les coses. Significa, el nostre ideal, mobilitat i inconformisme, reacció davant la societat de tendències dormilegues, impuls en avançar, esperonament constant, i tot allò que dislingeix les tendències progressives i creadores.

Per a revaloritzar les velles normes i donar-los una efectivitat modernitzadora, caldria que el passat hagués estat perfecte i que el present ens procurés una elasticitat suficient per a procedir a les reformes i a les adaptacions consegüents. No hi ha altre camí. Obstinar-se a resistir les escames del temps, equival a renunciar a l'esperit crític que forçosament ha de distingir l'anarquisme i és tant com posar molsa en la dèria de tornar al rutinisme i al tradicionalisme després d'haver passat per la fase de les inquietuds constructives.

L'hora reclama l'eficàcia d'una potencialitat àcrata, i tot el que sigui obstaculitzar aquesta necessitat és retardar el triomf de les nostres aspiracions. Ni el d'abans era tot pura, ni ho és l'efectiu d'ara. De santis no n'existien en el santoral catòlic ni en el martirologi laic. Bones voluntats i ganes de superar-se, que, fora d'això, són tot falòrnies.

La pròpia F. A. I. va furnir els seus quadres amb gent de solvència reconeguda i amb una forta quantitat d'individus de procedència desconeguda. L'allau del 31 va portar al camp anarquista no poques adhesions que el temps ha depurat amb l'eserupolositat en ell característica. Podria procedir-se molt millor que aleshores no acceptant sinó els militants i simpatitzants de seriositat garantida per haver passat pel gresol de l'organització sindical. Sense limitacions de dret ni impositions feixidores. Perquè la nostra gent no pot entrar enlloc si la pròpia dignitat no l'acompanya.

A les onze i deu minuts ha començat la sessió de Corts...

(Ve de la primera pàgina)

Un, anul·lant la llei que declara incompatible el càrrec de diputat a Corts amb l'exercici d'altres càrrecs públics; un altre, convalidant amb força de llei els Decrets del Govern dictats d'ençà de la darrera reunió de les Corts; i un altre, presentant al Parlament els pressupostos de l'Estat per a l'exercici econòmic del 1938.

(En aquests moments entra al saló de sessions el diputat socialista i delegat d'Espanya a la Societat de Nacions, Alvaros del Vayo, que acaba d'arribar, procedent de Ginebra, en avió).

El PRESIDENT concedeix la paraula al Cap del Govern.

(En disposar-se a parlar el doctor Negrín, sona a honor seu una salva d'aplaudiments de tots els diputats, que dura molta estona. Els diputats romanen llargs instants dempeus, aplaudint).

El PRESIDENT DEL CONSELL: Senyors diputats: En compliment d'un precepte constitucional, el Govern compareix ara davant les Corts. Hauria estat el nostre desig i era el nostre propòsit que aquesta presentació s'hagués fet immediatament a la constitució del Govern. Així hauria ocorregut ho impediren; entre altres que quan es curaven les convocatòries l'edifici elegit per a reunió de Corts resultà seriosament afectat per un bombardeig aeri. Una altra vegada en reunir-nos ací usm de la gentilesa de l'Ajuntament de València, que ens ha proporcionat aquest bell i emotiu local, que va fer celebrar el batxiller Ballesta i els qui amb ell lluitaren a les portes d'aquest edifici en defensa de la Llibertat.

Després, diverses circumstàncies, i en especial les atencions militars, han ajornat novament el nostre desig. L'ofensiva italiana del Nord, la nostra ofensiva a l'Aragó i la reunió de la Societat de Nacions, fets una i altres que absorbien molt sovint i requerien l'atenció dels membres del Govern en diversos llocs i els obligaven a desplaçar-se a diferents punts, aduuc a l'exterior.

En començar a donar-vos compte de la nostra gestió, fa ja quatre mesos que es constituí el Govern. Amb tot l'esforç desenvolupat, no s'aconseguint reagrupar sota la presidència de Largo Caballero les forces polítiques que fins aleshores havien estat agrupades. I aleshores jo vaig ésser cridat a substituir-lo. No us molestaré ara amb exposar-vos arguments sobre els motius. Només us dire que mai no ha figurat en mi l'ambició d'ocupar alta càrrec. Per fi, vaig acceptar la meua designació, com un servei de guerra i vaig disposar-me a complir-lo com a tal.

Ara us donaré compte de les línies generals que s'observaren en la formació d'aquest Govern: representació unipersonal de tots els partits que havien figurat en l'anterior; representació indirecta de forces que, figurant en l'anterior, no estaven representades en aquest. Atenció primordial sobre qüestions de guerra. Concentració de càrrecs. Drets dels diversos partits a designar els seus ministres, i llibertat del Govern per a cobrir els alts càrrecs, sense escoltar exigències de partit, que si són explicables en altres moments, no poden tenir explicació en moments de guerra. Entenem que l'excés de col·laboradors en temps de guerra retarda i resta eficaç a la màquina de l'Estat.

Es formà, doncs, el Govern a base de representacions personals, descomptant, com és lògic, el càrrec de Cap del Govern. Aquest Govern, així constituït, tingué la principal preocupació, a part de totes les qüestions de guerra, de portar a cap una política econòmica dirigida amb principis uniformes, ensenya que procurar la unificació dels serveis; i amb aquest fi s'acordà fondre en un sol els departaments ministerials de Guerra i Marina i Aire, per a constituir l'actual Ministeri de Defensa Nacional.

L'autoritat del Govern, que és sempre necessària i més indispensable en temps de guerra, necessita per a enfortir-se una absoluta independència per a poder elegir els seus col·laboradors. I en aquesta forma i amb aquestes atribucions, en mig matí hauria quedat format el Govern; però no tinguerem la fortuna que les organitzacions sindicals hi volguessin estar representades. La negativa tant de la C. N. T. com de la U. G. T., fou concreta i, per més gestions que jo vaig fer, no vaig poder aconseguir cap rectificació ni de la una ni de l'altra.

Un cop format el Govern, aquest tingué el decidit propòsit d'assegurar l'ordre a la retaguarda, mantenir la moral contra la rebel·lió. En una paraula: guanyar la guerra. I ara es pot dir que el propòsit és el mateix: Guanyar la guerra. Però també és prou guanyar la pau.

Les guerres i, perden amb molta freqüència després de la victòria: es poden perdre després del triomf, per no estar preparats per a guanyar la pau, i nosaltres lluitem per la pau, per l'única pau possible, per la que suposa el restabliment del dret i de la justícia, per la reafirmació de la

llibertat i per la independència de la nostra pàtria. En aquest sentit, cal una perfecta continuïtat amb els governs que ens han precedit a partir de la data de la subversió.

Jo recordo unes paraules del meu predecessor en el Govern, recollint el sentit d'altres paraules pronunciades pel President de la República, paraules que i ren pronunciades a les Corts. Aquestes paraules eren de pau i deixin: "Nosaltres desitgem el triomf perquè cerquem una pau que ens permetés pau ens donés el nostre règim de vida més convenient. Una pau així no és possible amb abraçades, amb combinacions ni amb mediacions.

Nosaltres no demanem una mediació en l'ordre exterior, que és la d'aquells països que han signat conjuntament amb Espanya un pacte i que tenen l'obligació de complir el contracte. Perquè en aformar-se en el nostre país sigui objecte d'una invasió estrangera. Que a vint i nou anys, nosaltres liquidarem tot seguit la situació interior. Perquè en avançar-se en el nostre país determinades nacions, pretenen conquistar posicions avantatjoses que els permetria imposar la seva hegemonia a Europa, primerament, i al Món després. Per arribar a aquesta situació, aquestes nacions han realitzat una tasca a anys, i l'han realitzada a tanta càrrega, que ni els espanyols no ens adonem que erem juguina de llurs accions.

De no haver-hi hagut l'ajut estranger, el Govern hauria ofegat la sublevació dels dirigents de certes classes privilegiades d'Espanya. I amb tot aquest material que primerament rebem, pogueren convèncer-se que eren impotents per a fer front a la combativitat del nostre poble i aleshores hagueren de recórrer a la trama de divisions militars. Per això, triomfar en aquesta guerra, no és aconseguir la victòria en favor d'una tendència o d'una doctrina, sinó que el problema és que pugui sobreviure o no Espanya no hem de negligir el front de nem d'obviar el dia de la pau, tampoc no hem de descuidar el front de guerra, no solament en els fronts de batalla, sinó en la política econòmica i en la política exterior.

Em permetereu que us assenyali les orientacions del Govern a la retaguarda, en la política combativa del front i en la política exterior.

En l'ordre interior s'ha perseguit pel Govern, des dels primers moments de la seva constitució, el restablir per complet la disciplina social i mantenir enèrgicament l'ordre públic. L'Estat ha conegut els abusos i els atropellaments. S'ha aconseguit rescatar plenament per al Poder públic l'exercici de l'autoritat, en la forma que no permet que ningú es prengui la justícia per la seva mà. Les garanties individuals també s'han restablert, i s'ha procurat restablir així mateix la independència de l'administració de Justícia. A aquest fi, a més de funcionar els Tribunals ordinari, s'han creat els Tribunals de subsistències i tots els organismes necessaris per a garantir el dret i la justícia. Però aquest restabliment de la normalitat, en el que fa referència a l'ordre interior, en desaparèixer l'acció de tipus anàrquic, ha sorgit un perill que el Govern està disposat a tallar d'arrel. Així ha servit perquè molts enemics del règim creïn dificultats al Govern; i per a extirpar aquest perill, s'han creat els Tribunals d'Alta Traïció. Esperem que la tasca d'aquests Tribunals serà prou eficaç per a acabar amb qualsevol intent contrari a la normalitat en l'ordre interior.

Referent al problema dels refugiats, he de considerar que això és una qüestió de Govern i que solament el Govern pot resoldre, i no permetrem que ningú intenti d'intervenir en un afer d'aquest caire, el qual és d'exclusiva competència del Govern de la República.

Aquests refugiats constitueixen un veritable exèrcit d'enemics d'Espanya a la nostra retaguarda. Per tal d'allotjar-los, s'ha estat el dret d'extraterritorialitat a d'altres edificis aliens de les Ambaixades i, de vegades a zones senceres. El Govern està decidit a resoldre aquesta qüestió. La magnitud de l'abús ho demostra la xifra dels refugiats que han arribat a Madrid, que ascendeix a 20.000 persones. Com he dit, un veritable exèrcit a la nostra retaguarda!

Per tal d'ajudar les representacions estrangeres que estan aquests refugiats, s'entaularen negociacions. El Govern autoritzà l'evacuació de dones i infants. En alguns casos, en els primers moments, sortiren íntegrament tots els refugiats. Però fou falsejat el pacte, i els que foren evacuats a l'estranger després marxaven cap al terreny facciós on, aduuc, exercien càrrecs de responsabilitat. Aquesta situació ens feu considerar el problema.

Urgeix la sortida dels refugiats de Madrid. Amb motiu de les reunions de Ginebra, s'han entaulat algunes negociacions. Hem refusat de ple, naturalment, la coacció de què se'ns volia fer objecte, amb motiu de la nostra

candidatura per a la reelecció del lloc permanent del Consell.

Jo, en el meu discurs, en ocupar-me de la humanització de la guerra, havia dit que el nostre Govern estava disposat a cercar amb urgència un remei al problema dels exiliats, satisfactori per a tots. Es veu que s'aprofità l'oportunitat per a fer-nos la proposició coactiva. Es volia que signéssim una carta-compromís, que s'havia d'inscriure aduuc en el Protocol de la Societat de Nacions.

Vull llegir-vos els principals documents canviats per la nostra Delegació amb el representant d'alguns països d'Amèrica. No tinc cap mena d'inconvenient en llegir aquestes lletres, primer perquè no podria silenciar-les si fos desig dels diputats el conèixer-les, i en segon lloc, perquè, contravenint el costum, aquell representant d'Amèrica feu ja públiques algunes. La qüestió la subratllaven especialment els delegats de Cuba, Bolívia, Xile i Perú. S'aspirava aduuc que els facciosos detinguts a l'Ambaixada de Cuba per actes d'hostilitat al règim i espionatge, fossin processats amb l'assentiment de l'ambaixador del Perú. En la nostra resposta, els diguerem que l'evacuació seria únicament d'acord amb els interessos de l'Estat i la nostra pròpia legislació.

Jo declaro aquí, formalment, que el Govern es compromet a garantir la seguretat personal de tots els refugiats que no estiguin en algun conflicte amb les lleis. I també declaro, que el Govern es compromet a considerar com procedent d'una extradició, que, com sabem, exclou les penes capitals a aquells que en conflictes amb les lleis es presentin espontàniament davant els Tribunals. Comprendreu que sobre altres mesures complementàries del Govern en aquesta qüestió no és oportú avançar res per ara.

Una matèria de fonamental interès per a la nostra nació, és la política econòmica. Fins ara, hem pogut passar la mala ratxa. I jo declaro que si l'economia espanyola segueix essent aeriosament regida, la guerra en aquest aspecte no es podrà perdre. Vaig a exposar-vos, grosso modo, les mesures preses als Departaments d'Agricultura i Economia, encaminades a exercir un control sever en les activitats productores.

Ha estat restringida la iniciativa individual a reserva del sistema financer que el país i el Parlament vullguin establir al seu dia. El nou règim ha portat a una millor distribució de la riquesa i a la millora de aquells que estaven en la situació de pèries. També ha estat una preocupació del Govern el fer arribar la cultura a totes les capes del poble, per tal que no en restin sense els qui no tinguin mitjans. Ens guiaja principalment un interès nacional: trobar les millors intel·ligències allí on es trobesin.

En el problema militar, us he de dir que el ministeri de Defensa s'ha emprat amb activitat, en la reorganització i reconstitució de l'Exèrcit. S'ha intensificat també l'obra del Comissariat per a atendre les necessitats dels soldats. Focessaré que hem tingut molt infortuna, deguts gairebé tots a desigualtats de mitjans. La lamentable pèrdua de Bilbao, la de Santander, que no ha pogut aguantar les invasions italianes, i ara l'heròica d'Astúries, de la magnitud del qual jo no tinc paraules per a descriure, però que per la seva grandesa estic segur que està en la imatge de tots vosaltres. També aquest Departament ha actuat de forma activa. Ací està la nostra ofensiva del Centre, d'Aragó i del Sud. Sempre s'ha aconseguit l'objectiu. A Madrid s'obtingué l'objectiu principal que es perseguia: que no calgués Santander. I Santander no calgué aleshores.

Amb aquesta actuació de reorganització de què us parlo, s'ha aconseguit crear un veritable Exèrcit. Al mateix temps que la tècnica el sostingut, es perfeccionarà la seva organització i la seva eficiència anirà progressant.

La guerra ha d'ésser encara llarga. Els precs que el país ho sapiga, i disposarem d'un Exèrcit poderós que ens permetrà de passar de la defensiva, o de l'espectativa, a l'atac en totes les línies.

He de dir-vos també dues paraules sobre política exterior. Tret de tres nacions, hem mantingut cordials relacions amb tots els països; però les mantingudes amb dos d'aquests, d'Amèrica i un altre d'Europa, mereix especial menció. Em referiré a Mèxic i a Rússia. Es deureu meu declarar que els serveis que Rússia ens ha prestat, els ha fet sempre sense contrapartida. Cal remarcar-ho. Han estat serveis prestats d'una manera noble i desinteressada.

En política exterior, només hi ha dues formes: o es hom comprèn e per a convèncer, o ha de comprendre per a ésser ates. Per a convèncer, altres, els arguments no són precisament els de la dialèctica. Per això nosaltres haguérem de comprendre per a

Declarem que la República no gaudí de les primeres moments de les

simpaties dels Estats. Un dia d'abril, les cancelleries madrilenyes que dormien, "un bon matí" es desvetllaren amb la notícia que hi havia una nova República. La curiositat i la sorpresa es convertí aviat en prevenció. Ja en 1933 Itàlia i Alemanya es declaraven hostils.

Per a l'examen del conjunt del panorama internacional, convé recordar una cadena d'episodis: el Ruhr, el Rin, el Surre, Abissínia, Manxukuo, etc.

Es que és possible, per a salvar la pau, sacrificar encara que sigui la pròpia dignitat? Algun país creu que un creixement continu dels armaments manté la pau? Greu error. Tenim raó perquè nosaltres guanyarem. Un nou front occidental, amb un exèrcit de dos o tres milions d'homes que no sabessin a qui haver d'atribuir la sort dels seus infortunis constituiria un greu risc per a l'Europa més occidental. Els nostres mitjans, nodrits de producció, serien així mateix un greu risc per a aquesta part del continent, si no fóssim nosaltres precisament els que anem a salvar Europa. Ja ho va dir el President de la República en ocasió celebrada: "Nosaltres anem a salvar el Món."

No cal deixar-se portar per optimisme o pessimisme il·lògics. Però la política ha de tenir bona fe. La fe creu, anima i dona vigor. Sense ella, Colom no hauria conquistat Amèrica. La fe i l'amor, com digué Schopenhauer, no es crea ni s'improvisa, però es cura. Això és el que cal inculcar al nostre país. Fe en els que combaten i en els que treballen.

Jo crec en el nostre triomf perquè tinc fe en Espanya, en la nostra raça, no en aquesta raça que hom cerca en els arbres genealògics. La raça és una coincidència d'animes. Un concepte psicològic comú en el predomini d'un grup sanguini reviran de la letàrgia en què han viscut durant dos segles.

Nosaltres —fincix dient el doctor Negrín— hem de treballar per una Espanya gran, que sigui solament per a espanyols i per a tots els espanyols. (Grans aplaudiments).

El PRESIDENT DE LA CAMBRA declara obert el debat sobre la Declaració Ministerial.

GONZALEZ PENA: En nom de la minoria socialista, comença dient que aquesta presta incondicionalment el seu suport al Govern, com també l'ha donat als anteriors.

El Govern ha sabut —afegeix— resoldre amb precisió i encert els difícils i múltiples problemes que se li han presentat en aquests moments greus i amargants, per bé que ha comptat amb l'ajut de tots els antifacistes. El Partit Socialista, en iniciar-se la guerra civil, acudí, com acudiren tots els antifacistes espanyols, a la vista del perill. I els primers moments hem lluitat solament amb les armes del nostre coratge i del nostre entusiasme, car no teníem altres mitjans bèl·lics.

Quan vam estar convençuts que els enemics disposaven d'abundant material de guerra, vam treure la conclusió que calia formar un exèrcit regular; i a aquest fi, nosaltres hem prestat el nostre concurs, tant al front com a la retaguarda.

No hem d'oblidar que fou una persona molt destacada del nostre partit la qui, amb visió clara de la realitat, digué en els primers moments que ens havíem de preparar per a una guerra llarga.

Jo vull declarar que el nostre Exèrcit posseïx una disciplina que li permet d'emprendre la iniciativa en la major part dels fronts; i també he de de dir, sense cap apassionament, que per aconseguir l'eficàcia de la nostra actuació contra l'enemic, el Partit Socialista ha efectuat una tasca de conjunt. A més de tenir un bon Exèrcit, fa falta una bona Economia, com acaba de dir el president del Consell, car la guerra no es guanya solament conquistant terrenys. I els obrers, tant els de les ciutats, com del camp, intensifiquen cada vegada més el treball, i treballen sense descans per tal de correspondre als sacrificis de l'avantguarda.

Tot seguit parlo de la tasca realitzada a l'interior i a l'exterior pel Govern, i remarca l'afirmació del president del Consell, això és, que no es permetrà que ningú atempti contra la sobirania i independència d'Espanya.

I afegeix: Avui assisteix a aquesta sessió Portela Valladares, testimoni que s'aixecaren els facciosos de Burgos contra la legitimitat del Parlament i del Poder constituït. Nosaltres defensam la legalitat; per contra, els qui es troben a Burgos solament reconeixen en la traïció i en la venda indigna, a l'estranger i al feixisme, de la sobirania de la nostra pàtria.

Nosaltres, en defensa de la integritat territorial, en defensa de la nostra independència, no empreu mitjans indignes i salvatges com els empen a els pobles indefensos de la retaguarda.

Seguidament, fa una encara defensa de l'actuació de les forces del poble en els fronts d'Astúries i declara que si avui falten a aquesta

sessió alguns diputats d'aquella regió, és perquè compleixen en ella amb llurs deures.

Afirma, que el mateix que l'any 1934, Astúries, unida i forta sota la consigna de «U. H. P.», lluità en defensa de la legalitat, ara Duita i lluitarà amb igual entusiasme i heròisme contra la invasió estrangera i Astúries abans que ésser invadida, serà immolada.

Afirma, seguidament que als invasors, més que les ideologies els interessens les matèries primes i llurs possessions són sobre qui corresponen les mines i els productes, sense preocupar-se per a res les doctrines i les idees.

Com que tenim la seguretat de guanyar la guerra —segueix dient— recordem sempre al Govern que poc a poc vagi estructurant el que són els anhelos populars. Els que es sublevaren, grans terratinents, perderen ja llurs privilegis i llurs grans possessions, que passen al patrimoni de l'Estat. L'enemic, el vençrem, perquè tenim un bon exèrcit, una bona retaguarda i un Parlament com l'actual que és la legítima representació d'Espanya. I aquest Parlament, diu un dia i un altre dia que el que cal és governar i que s'han de deixar de banda els discursos per a entrar en el terreny dels fets.

Acaba reiterant que el Partit Socialista està al costat del Govern i disposat a obeir sempre les seves ordres, tant en les trinxeres com en tots els llocs. I significa que alguns mals espanyols —pocs afortunadament— que no responen a la grandesa moral d'Espanya, quedaran atorats de veure com les organitzacions antifacistes aaben defensar la integritat i la independència de la nostra pàtria.

El senyor VELAO, en representació d'«Izquierda Republicana», fa us de la paraula a continuació.

Afirma que el Front Popular ajuda decididament a aquest Govern que te com a missió principal, a més de guanyar la guerra, la de reconstruir Espanya econòmicament, i afegeix: Em sembla el moment propici per a recordar que el nostre partit propugnà sempre per l'Exèrcit Regular amb comandament únic, disciplina ferria i una severa aplicació del Codi de Justícia Militar. Nosaltres, amb el nostre esforç, ajudarem a la perfecció que està ja adquirint el nostre Exèrcit. Estem convençuts que per al triomf final ens ajudarà tant com la nostra raó, la potència de les nostres armes i l'ordre a la retaguarda.

Nosaltres demanem al Govern mesures que assegurin el respecte a la petita propietat, ja que aquesta ha de ésser el fonament de la nostra reconstrucció econòmica i cal procurar que el petit pagès pugui beneficiar-se del fruit de llur treball. I demanem també mesures urgents per a encarridar l'economia.

En l'ordre internacional, «Izquierda Republicana» fa constar la seva felicitació, tant a aquest Govern com als anteriors, per la defensa que ha sabut fer dels nostres drets a l'exterior, obra profunda que ha culminat en la recent reunió de l'Assemblea de la Societat de Nacions.

Com ha dit molt bé Gonzàlez Peña, no és hora de pronunciar discursos, i per això anem a acabar, dient que esperem que l'obra del Govern sigui fructífera, tant en l'aspecte militar com en el reconstruït.

El PRESIDENT concedeix la paraula a Portela Valladares.

PORTELA VALLADARES: Senyors diputats: Són moments els actuals de solemnitat i gravetat, solemnitat i gravetat de la qual no poden deixar d'estar contagiats els nostres esperits. Em faig càrrec de la poca qualitat que tinc per a parlar ací. Per això parlaré al cor.

Aquest Parlament és la raó d'existència de la República, és el títol de vida d'Espanya. Com el primer deure davant vostre, davant Espanya i davant el Món, és assegurar la legitimitat dels vostres poders, i per a fer-ho tinc aquests títols: haver estat derrotat en aquestes eleccions i que presidí el Govern que les presidi. Ací és el meu testimoni per tal que consti en el «Diari de Sessions» i quedí com un galardó en la vida d'Espanya.

Naturalment, en passar jo revista al que llavors succeí, he d'advertir que com llavors no tingué responsabilitat. No vaig voler dir-ho abans perquè podia ésser supòsit de deslleialtat per al país. Jo vaig lluitar el Govern al Front Popular perquè estava convençut del seu triomf, com també ho estaven les dretes. Amb relació a les censurens d'aleshores que per la nostra derrota se'm dirigiren, he de dir que jo no recalgí ni he recalgut ni llavors ni ara, en simples. Vaig dimtí el 19 de febrer. Els ministres que presidia coincidien amb mi que teníem el deure de transferir el Poder immediatament, i lluitar inòclumes i enters els òrgans del Govern.

En un règim democràtic, el Govern, si no té el suport de la Cambra, no té raó d'existir, i quan parla de po-

ble, com aleshores va ocórrer, solament ell té la raó. I per tal que jo pogués continuar al Govern, calia que declarés l'estat de guerra. El decret el tenia signat i el vaig lliurar al meu successor. El decret de guerra, en aquelles circumstàncies, era obrir la porta, traïdorament, a un poder clandestí i a l'aguait. (Aplaudiments.)

Hi podrà haver matisos ideològics diferents entre nosaltres; però que consti ací la meua adhesió i la meua compenetració amb el Govern. Jo sempre, en circumstàncies semblants a les actuals, donaria el meu vot al qui estigués ací assentat, entre altres raons perquè representa l'Estat Major, la pàtria en peu de lluita.

Tinc confiança en l'esdevenidor. He vingut ací a complir un deure, confiat en la cavalleritat dels espanyols. No m'he equivocat, i en estar entre vosaltres us dic que, des de fora, hom es forma el convenciment que el Govern de la República ha de triomfar. Sense Govern de la República no hi pot haver Espanya; i jo us declaro, enemics, que m'ha estranyat i m'ha meravellat aquesta activitat i aquest enfortiment que he observat entre vosaltres. Permeteu-me, darrerament, que jo dediqui ací un record emocional als màrtirs del meu poble, de Galícia, a aquesta homes esforçats que encara lluiten a les muntanyes en compliment d'un deure.

Jo estimo així mateix que l'ambient internacional pateix una gran transformació favorable a la causa de la República. Estem a la vella d'una evolució. No es pot demanar als Governats que ho facin ràpidament. Han de guanyar-se primer la confiança del seu poble.

Tinc la convicció que quan es comencin aquestes paraules tan generoses, tan àmples amb les quals ha acabat el seu discurs el President del Consell, l'ambient serà encara millor. Pau per a tots els espanyols, pau per a fer una nova Espanya sortida d'aquest Parlament.

El dia d'avui constitueix per a mi íntima i gran satisfacció per haver conviut amb vosaltres i veure a la nostra volguda Espanya en camí immediat de seriosa i profunda reconstrucció. (Grans aplaudiments.)

El PRESIDENT DEL CONSELL puja a la tribuna de secretaris i llegeix un projecte de llei.

Seguidament es llegeix una proposta de reforma del Reglament de la Cambra.

El diputat PRAT demana que es prengui en consideració la proposta que va encaminada a que la Cambra pugui disposar de flexibilitat i agilitat per a no interrompre el treball segons les necessitats d'aquest moment.

Significa que en la dita reforma es proposa que els diputats que en les actuals circumstàncies no vinguin a complir amb llurs deures assistint a la sessió, se'ls suspengui en llurs drets.

Tot seguit el SECRETARI DE LA CAMBRA dona lectura a l'article 136 del Reglament, que estableix la tramitació que cal seguir per a acceptar aquesta classe de propostes, i a continuació es procedeix a votació nominal. La proposta és acceptada per 167 vots.

El PRESIDEN manifesta que les diverses representacions parlamentàries procediran a designar les persones que han de constituir la Comissió Especial de Reforma i que la proposta han de fer-la abans de les cinc de la tarda del dia d'avui.

Es llegeix l'ordre del dia per a la sessió de demà, en el qual figuren els assumptes pendents, votació definitiva d'uns dictàmens i assumptes que figuraven a l'ordre del dia d'avui i que encara no han estat tractats.

A continuació s'aixeca la sessió. Són tres quarts de deu de la tarda. — Febus.

ORDRE DEL DIA PER A DEMÀ

València, 1. — L'ordre del dia per a la sessió de demà, serà el següent:

Dictàmens que quedaren camuflats: Mesa; elecció de Secretari segon de la Cambra i votació de confiança al Govern. — Febus.

ELS AVIADORS JAPONESOS HAN BOMBARDEJAT INTENSAMENT LA LINIA FERRADA DE KANTUNG A HANKEU

Tòkió ha donat resposta a la protesta dels Estats Units sobre el bombardeig de ciutats obertes

Xang-Hai, 1. — L'aviació japonesa ha bombardejat repetidament amb gran fúria diferents llocs de la línia fèrria de Kantung a Hankeu. Es desconeixen els efectes dels bombardeigs. — Cosmos.

avions i procediran a l'assaig en vol i tornaran després a Anglaterra. — Cosmos.

EY JAPO ES PREVE DE POSSIBLES CONTINGENCIES

Singapore, 1. — Davant el temor que les potències o la Societat de Nacions acordin sancions econòmiques contra el Japó per la seva acció bàrbara a la Xina, els agents japonesos a Singaopore procedeixen amb gran rapidesa a l'adquisició n'enesmes quantitats de diversos productes, especialment estany, la qual cosa ha provocat una sensiblle alça en el preu d'aquesta matèria. S'evalua en 200.000 tones el total de les exportacions d'estany al Japó, solament durant un mes. — Cosmos.

ELS EFECTIUS JAPONESOS A XANG-HAI

Londres, 1. — Comuniquen a l'Agència Reuter que actualment hi ha a

Xang-Hai 100.000 soldats japonesos.—Cosmos.

TOKIO CONTESTA LA NOTA DELS ESTATS UNITS SOBRE BOMBARDEJAMENTS DE CIUTATS OBERTES

Tòkió, 1. — De l'Agència Domei: El ministre nipó d'Afers Estrangers, Hirota, ha lliurat a l'ambaixador nord-americà una nota que conté la resposta del Japó a la rebuda dels Estats Units, en protesta contra el bombardeig dels avions japonesos de les ciutats obertes xineses.—Cosmos.

LA CREU ROJA BRITANICA TRAMET MEDICAMENTS A LA XINA

Londres, 1. — La Creu Roja britànica, que va rebre una apremiant crida d'ajut de la Creu Roja xinesa, ha respost immediatament i ha efectuat una primera tramesa de gran quantitat de medicaments, que han sortit cap a Xina en avions.—Cosmos.

DESPRES DEL VIATGE

ALEMANYA I ITALIA VOLDRIEN ASSEGURAR A BREU TERMINI LA VICTORIA DE LLUR GENERAL DE BUTXACA, FRANCO

La matança de ciutadans, les agressions militars, la provocació d'una guerra mundial, d'això han parlat els dos dictadors a Berlín

Moscú, 1. — L'òrgan de l'exèrcit roig, "Krasnaia Zvezda", publica un estudi sobre la política internacional, i comenta principalment la visita de Mussolini a Alemanya.

Entre altres coses, diu: "No és gens dubtós que la qüestió espanyola ha ocupat un dels primers llocs en aquestes converses. Alemanya i Itàlia voldrien assegurar a breu termini la victòria de llur general de butxaca, Franco, a fi d'apoderar-se de totes les riqueses naturals de la Península Ibèrica i transformarla en base de futures operacions contra Anglaterra i França. És segur que no solament Espanya, sinó altres indrets d'Europa, especialment Austrí, han donat tema als dos xerraires de Berlín."

El diari indita a continuació que Alemanya s'enforça a consolidar-se a l'Europa central i intenta fer extensiu el tractat austro-alemany a Hongria i Iugoslàvia.

A continuació, el diari afegeix: "La campanya sobre les colònies, sostinguda per la Premsa alemanya, constitueix igualment un dels mètodes del chantatge feixista. L'animació de la "campanya colonial" en el moment que s'efectuava el viatge de Mussolini a Alemanya, constitueix una nova temptativa de chantatge envers Anglaterra.

En exigir colònies, Berlín compta

amb les tendències ja manifestades repetidament per Anglaterra i França a un compromís.

La matança de desenes de milers de pacífics ciutadans, les agressions militars contra els països sense declaració de guerra, la provocació d'una guerra mundial, aquestes són les finalitats que es proposen els agressors feixistes; d'això han tractat precisa-

ment els dos dictadors, en llurs converses a Berlín.

L'entrevista Hitler-Mussolini intensifica innegablement les amenaces per a la causa de la pau i exigeix amb necessitat encara més urgent la coordinació de les forces de tots els països interessats en la pau i a oposar una resistència absoluta a tota agressió."

LA FERMESA D'ANGLATERRA I FRANÇA EN L'AFER DELS ESTRANGERS QUE LLUITEN A ESPANYA PREOCUPA SERIOSAMENT EL GOVERN DE ROMA

Londres, 1. — Els acords adoptats ahir per la Societat de Nacions han produït expectació a Londres. L'òrgan britànic, que segueix amb interès els assumptes d'Espanya, exigeix del seu Govern que cessi d'una vegada per a sempre la intolerable actuació i intervenció d'Itàlia i Alemanya en els assumptes d'Espanya.

Les entrevistes de Grandi amb Eden, portades a cap per indicació de Grandi, posen de relleu fins a quin punt preocupa Itàlia la fermesa de que estan donant proves en aquesta moment França i Anglaterra. Aquesta inquietud d'Itàlia es motivada també perquè sembla que Mussolini no ha tret molt bones impressions de la seva entrevista amb Hitler, car tot sembla indicar que Hitler e vol desentendre mes i mes dels assumptes d'Espanya, que no porten la marxa ràpida que desitjaven els alemanys. En aquestes condicions, la pressió franco-anglesa causa inquietud en les altes esferes feixistes, que també es donen compte que el suposat passatge militar per Espanya s'ha convertit en una guerra duríssima, on no teneu les de guanyar els invasors estrangers. — Cosmos.

rebel, com a conseqüència de la conferència dels tres, França, Anglaterra i Itàlia. I es diu que estudia també la retirada dels voluntaris que lluiten en el camp republicà.

Segons aquestes notícies, que cal acollir amb tota mena de reserves, car només a facilitem a títol informatiu, Franco estaria conform: amb la retirada total dels voluntaris que combaten en els dos camps. I les condicions que es diu que s'ha per a la retirada dels voluntaris en el camp són les de que sigui controlada per membres del servei d'informació amb un cos oficial d'elements perits en l'examen de fitxes, els quals estudiarien cada cas. — Cosmos.

A BERLÍN DIUEN QUE CAL RESOLDRE EL PROBLEMA DE LA GUERRA A ESPANYA

Berlín, 1. — Als cercles polítics alemanys hom afirma que la resolució del problema espanyol és absolutament necessària; però està clar, el mira des del seu punt d'ahir i el dels seus interessos. Així s'afirma que molt aviat, dintre uns dies, Franco s'adherirà a l'eix Roma-Berlín en una nota que es farà pública. Espanya —dirà Franco en la seva nota— ha aconseguit la seva revolució nacional, comparable a la revolució feixista italiana i al nacional-socialisme alemany, i serà el tercer baluard de la civilització a Europa.

Així és el que, de moment, diuen els dirigents "nazis" després dels acords de Ginebra. — Cosmos.

ALVAREZ DEL VAYO HA FET INTERESSANTS MANIFESTACIONS A UN PERIODISTA EN EL XIR DE LA SESSIO DEL PARLAMENT

València, 1. — Una de les notes més simpàtiques i interessants de la reunió de Cortes d'avui ha estat la sortida del Congrés del delegat d'Espanya a la Societat de Nacions, Alvarez del Vayo.

Per haver estat esperant uns moments el cotxe, Alvarez del Vayo abandonava el Congrés en últim terme. Encara esperava a la porta de l'històric edifici, quan un nombre crescut de ciutadans que havia presenciat la sortida dels diputats i membres del Govern, reconegué Alvarez del Vayo i el féu objecte de xardorosos aplaudiments.

Alvarez del Vayo, després de sa-

ludar diverses vegades amb el puny enlaire, emocional, es veié obligat a correspondre amb encaixades a les manifestacions d'afecte que rebia. Els aplaudiments duraren llarga estona després d'haver iniciat la marxa el cotxe.

Un redactor de l'Agència Febus tingué ocasió de parlar uns moments amb Alvarez del Vayo, el qual li digué que havia sortit de Ginebra en acabar la reunió de la Comissió Sisenca, i que havia dormit a Marsella. He vingut fins ací —afegeí— en avió, i he arribat a temps oportú per es-

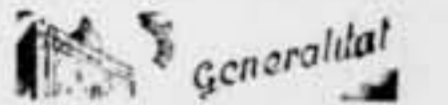
collar el discurs del president del Consell.

Com sigui que el periodista li preguntés la seva opinió, Alvarez del Vayo féu un gest satisfactori i després manifestà:

—Aquesta tarda donaré compte de la meua gestió al cap del Govern, que és el cridat a facilitar-vos la referència que interessa.

Significà el nostre company que la impressió que regna en els medis espanyols era satisfactoria pels resultats obtinguts i que la jornada d'ahir havia estat seguida pels periòdics amb gran expectació per les incidències que es produïen en les deliberacions de la Comissió Sisenca, la qual cosa dona lloc que al final el resultat obtingut s'atribuís com un triomf d'Alvarez del Vayo. Aquest es mostrà acompanyat d'aquesta atenció i confirmà que, en efecte, la premsa estrangera, igual que l'espanyola, havia seguit les deliberacions de la sessió ab molta curiositat.

Com sigui que fos preguntat pels seus plans immediats i si es proposava tornar a Ginebra per tal d'assistir a les properes reunions de l'Assemblea, Alvarez del Vayo digué que esperava, per a decidir, el desenrotllament de la primera reunió que se celebrés en renovar allí les seves tasques. — Febus.

EL PRESIDENT HA PEBUT AVUI DIVERSES VISITES

Aquest matí ha visitat el President Companya, una comissió de la Joventut d'Esquerra catalana i el diputat Guzmán, que acompanyava el capità Vilanova, el qual ha lliurat al President diversos trossos de guerra.

UN HOMENATGE A L'EXERCIT DE L'EST

Ha visitat el President Companya una delegació del Front Popular d'Aragó, per tal d'invitar-lo a un homenatge que es celebrarà a honor de l'Exèrcit de l'Est.

AQUEST

NUMERO HA PASSAT PER LA CENSURA

El 19 de juliol és més que una data històrica: és la fita de terme d'una civilització negativa i el començ esplendorós i invencible dels nous drets del poble treballador

A menys de vint quilòmetres de Jaca i a dotze de Saragossa

SUSIN I LA CASA FORESTAL, OCUPATS La guarnició de Jaca ha estat reforçada amb elements de «Falange» i Guàrdia civil EL TERRENY CONQUISTAT EXCEDEIX DE 100 QUILOMETRES QUADRATS

COMUNICATS OFICIALS

CENTRE. — A les vint hores d'ahir, l'enemic inicià un fort atac sobre les posicions de Cuesta de las Perdices, atac que es corregué després a les del Cerro del Aguila, i als pocs minuts adquirí una gran intensitat amb l'ús d'artilleria, morters i bombes de mà.

Les forces enemigues sortiren de llurs trinxeres i arribaren a les proximitats dels flats.

Les propietats amb gran empenya i elevada moral, repel·liren l'atac i obligaren l'enemic a replegar-se a les posicions de sortida, amb gran nombre de baixes.

Reiterat l'atac, el seu resultat fou també nul.

Els rebels intentaren un cop de mà al sector d'Arganda, però foren rebutjats energicament.

EST. — A l'Alt Aragó, hem ocupat el poble de Susin, al nord-oest de Sabiñanigo i la Casa Forestal.

La nostra artilleria bombardejà Fuentes de Ebro, i obligà a replegar-se unes patrulles enemigues de reconeixement. L'artilleria rebel feu foc de contrabateria.

Els facciosos bateren amb morters l'ermita de San Pedro (Oca) i amb artilleria, Cumbre de Artica i posició del Ventorrillo.

En altres sectors, algun troteig.

NORD. — Front oriental. — Al sector de la cota, l'enemic ha presonat, com en dies anteriors, amb veritable devesal d'aviació i artilleria, i ha pres la cota 658, al sud-oest de

Cuerres, Jorrica i la cota 491, pròxima a aquest lloc.

FRONT SUD. — Els facciosos intentaren rompre el front pel Puerto de San Isidro, però foren estofegats bàtuts per foc d'artilleria i fusell.

Una segona temptativa fracassà també. Es calcula que se'ls han fet més de 400 baixes.

L'aviació desenvolupà en aquest front una gran activitat.

FRONT OCCIDENTAL. — Sense novetat.

SUD. — L'enemic hostilitzà amb foc de morter les nostres posicions de Molino (Granada).

L'aviació enemiga bombardejà ahir les posicions de Buenavista, Nebres i La Granja.

SUD DEL TEIX. — Foc de fusell i metralladora en diversos sectors.

Les forces pròpies de la posició de Corrales feren baixes vistes a l'enemic.

L'artilleria facciosa disparà sobre els voltants de Bugullos, Cobiza, Nambroca i Guadamur.

LLEVANT. — En la jornada d'ahir, foc de fusell i ràfegues de metralladora a les posicions de Fuente la Artera i a les de Puerto Escandón.

Ocuparem diverses posicions al vessant de Sierra Palomera.

La nostra artilleria hostilitzà un tren a la sortida de Terol i bombardejà el poble de Cuncud. En altres sectors, lleugers troteigs.

Durant la jornada d'ahir, s'han fet sis presoners i han arribat a les nos-

tres files vint soldats del camp facciós. — Febus

MOMENTS D'ANGOIXA A SARAGOSSA

Boltanya, 1. — Durant la jornada d'ahir s'efectuaren progressions per la carretera que uneix Sabiñanigo amb Jaca i les tropes republicanes es col·locaren a menys de 20 quilòmetres de Jaca.

S'ha comprovat que els facciosos han reforçat la guarnició de Jaca i hom veu que a les posicions avançades de la ciutat hi ha elements de «Falange» i guàrdia civil en gran quantitat.

Al sud del riu Gállego han continuat les nostres avançades, completant així el cercle en que està tancat Sabiñan-

go, poble que ja fa quatre dies que no comunica amb Jaca.

A aquest sector enemig han arribat forces de Saragossa, especialment moros.

El terreny conquistat fins ara excedeix de 100 quilòmetres quadrats.

Al poble de Biescas s'ha trobat una gran quantitat de tabac, el valor del qual ascendeix a unes 70.000 pessetes. Això s'explica perquè aquesta població era centre de distribució.

SUSIN, OCUPAT

Boltanya, 1. — Novament els soldats de la República han mostrat la seva empenya i l'indomable esperit que els anima.

Després d'una operació preparatòria, el comandament ha disposat tren-

car el parented obligat que seguí a l'alt de fa uns quants dies, i els primers resultats han constituït una nova victòria: ha estat ocupat el poble de Susin, al sud d'Arganda, a la banda dreta del riu Gállego i a l'oest de Casbas.

Ha estat una acció magnífica i en la qual els facciosos han oposat ferrosa resistència, però davant l'empenya dels nostres soldats, que anaven cercats a efectuar l'avançada, han optat per abandonar el poble els qui no han preferit caure presoners, per a ventura lliures d'un cop de l'expressió isocrona.

Susin, que completa la línia que ve d'Asó de Sobremonte per Escuer i Arguisal a Bardà, deixa a resguarda una porció de pobles que fins ara eren víctimes de l'artilleria facciosa.

UN VIOLENT ATAC ENEMIC AL SECTOR DEL CERRO DEL AGUILA, ES ENERGICAMENT REBUTJAT PER LES NOSTRES FORCES

Es el primer combat seriós en el qual han pres part els minyons de la darre-ra lleva, els quals s'han comportat admirablement

Madrid, 1. — Pel·ls volts de quarta de dia de la nit d'ahir, l'enemic va començar de donar senyals de nerviosisme a la part del Cerro del Aguila, Puerta de Hierro i Ciutat Universitària. Les forces republicanes, sempre amatenes, van respondre de manera adequada a les agressions de que eren objecte. I, segons sembla, els rebels van supurar els seus atacs; però encara no havia passat molt de temps, quan se va iniciar un violentíssim foc al Cerro del Aguila, que s'anà estenent per tota la línia, fins arribar a la Ciutat Universitària i El Pardo.

En aquests dos sectors, l'atac, si bé tingué moments d'intensitat, es va veure mancat de la importància dels altres indrets.

Seguidament els caps de la zona que era objecte d'atac van donar les ordres oportunes a les forces, a les quals

cal fer la justícia d'assenyalar que totes elles, sense distinció d'unitats, es van comportar amb l'heroisme de sempre, que sense dubtar ni un moment, van suportar i rebutjar els propòsits de l'enemic.

Què l'atac ha tingut una major importància ha estat al Cerro del Aguila i en la seva línia fins a la Puerta de Hierro. Aquí una bandera del terç estranger, que precliament feia poques hores que havia rellevat altres forces, va sortir de la trinxera i va pretendre arribar a les nostres posicions usant bombes de mà i morter. Les tropes republicanes van suportar l'escomesa amb una gran moral, i quan l'enemic s'estenia pel club del Campo, les ràfegues de les nostres metralladores l'escombraren totalment.

Aleshores l'atac assolí una gran violència. Els coets llançats des de les

nostres línies il·luminaven l'espai, la qual cosa va permetre de localitzar bé l'enemic i aleshores s'obrí un rodrit foc amb bombes de mà i morter, que ocasionà nombroses baixes vistes als rebels.

Per fi, després de més d'una hora de combat, convençuts de la inutilitat de llur esforç, els facciosos es van replegar novament a llurs trinxeres, acríbament crebentats. Durant tota la nit s'ha mantingut un foc bastant violent de trinxera a trinxera.

Ha estat el primer combat seriós en el qual han pres part els minyons de la darre-ra lleva, els quals s'han comportat admirablement.

Aquest matí ha repesit l'enemic el seu criminal canonge sobre la població de Madrid. Ha ocasionat els conseqüents danys en alguns edificis.

EL CREDIT QUE PODEN MEREIXER A FRANÇA I ANGLATERRA LES PARAULES DE MUSSOLINI

Itàlia ha promès a França Anglaterra no enviar més homes ni material de guerra a Espanya, i fins paria de retirar les tropes invasores; però les seves paraules estan amb una declarada contradicció amb els fets.

Per notícies que arriben del camp de Gibraltar, hom sap que no tenen fi les activitats italianes i alemanyes a l'estret.

El dia 12 del propassat setembre, arribà a Algeciras un vaixell mercant italià escoltat per un creuer de la mateixa nacionalitat.

Pel que hom pot saber de Gibraltar i per notícies que es reben de fora la plaça, el citat vaixell desembarcà material de guerra.

També el vaixell de guerra ale-

many "Almirall Sheer", el qual fa dies que es troba al port d'Algeciras, ha descarregat material bèl·lic.

L'"Almirall Sheer", en una recent visita oficial que feu a Gibraltar, en passar per Algeciras carregà una saca de monedes d'argent espanyoles, amb destinació al seu país. Aquest argent procedia de diferents pobles d'aquesta regió on, per l'elementada causa, se'n nota la falta, amb el consegüent problema per a les operacions mercantils. A Gibraltar, i a bord del transatlàntic "Diplò", arribaren d'Itàlia 150 balilles espanyoles.

Per al seu trasllat a Tànger, al Centre del qual pertanyen, entrà el destructor italià "Mirabello".

Mussolini ja és a Roma

«Un dels objectius de l'amistat italo-alemanya és la pau per a tots els pobles dignes d'aquest nom», ha dit el «Duce»
Hitler ha acceptat la invitació
Els «nazis» austríacs demanen ajut a Mussolini

Roma, 1. — Mussolini ha tornat a Roma aquest vespre. Ha estat rebut enmig de formidables manifestacions, curiosament organitzades durant els darrers dies. L'arribada ha tingut lloc quan ja havien plegat tots els tallers, fabricues i oficines. Les autoritats havien publicat una proclama en la qual «invitaven» tots els romans a assistir a aquesta regrepió. Pot dir-se, doncs, que quasi tota la població s'ha congregat als carrers que van de l'estació a la Plaça de Venècia.

A la plaça de l'estació esperaven Mussolini nodrita destacaments de totes les tropes de la guarnició; les tropes formaven un quadre d'honor a la plaça de l'estació. Els principals monuments situats en el recorregut de la comitiva estaven adornats i il·luminats profusament, per l'estil de com ho havien estat els de Berlín, per l'arribada del «Duce».

El tren especial en que viatjava Mussolini ha entrat en agulles a dos quarts de set de la tarda.

El cap del Govern, acollit per les autoritats romanes i pel personal de l'ambaixada alemanya a Roma, ha pujat en un automòbil desobert, en el qual ha anat dret durant tot el trajecte, fins a la Plaça Venècia, saludant contínuament els que l'aplaudien.

El trajecte de l'estació a la Plaça Venècia ha durat un quart d'hora. Quan l'automòbil del «Duce» ha entrat a aquesta plaça s'ha produït una gran manifestació d'entusiasme. Les banderes de totes les organitzacions feixistes de Roma, concentrades a la Plaça Venècia, han saludat el cap del Govern i s'han engegat focs d'artifici.

Mussolini ha entrat seguidament al Palau Venècia, mentre la multitud reclamava que sortís al balcó. Els reunits a la plaça han victorejat també Hitler, Ciano i els oficials hitlerians que han sortit a algunes finestres del Palau. Els aplaudiments i el clamoreig han pujat de to quan Mussolini ha sortit al balcó, pocs minuts abans de les set.

Durant dos minuts, les aclamacions han impedit que Mussolini pogués parlar.

Finalment, el secretari del partit ha pogut ordenar: «Salut al «Duce», fundador de l'imperi»; els clarins i trompetes han tocat: «Quadrats!» Aleshores s'ha fet el silenci, i Mussolini ha pogut pronunciar una breu allocució.

Mussolini ha dit: «Camises negres: Porto d'Alemanya, de les meves converses amb el «Führer», una impressió profunda i una recorda inescrutable. L'amistat italo-alemanya, que ve a consagrar la política de l'ex Berlin-Roma, ha entrat aquesta dies profundament al cor de les dues nacions, i hi romanirà.

Les objectius d'aquesta amistat són: l'estreta solidaritat entre les dues revolucions, el reniscement d'Europa, la pau per a tots els pobles dignes d'aquest nom.»

En acabar aquesta allocució s'han reproduït les ovacions. El «Duce», que

continua essent aclamat contínuament, reapareix moltes vegades al balcó.

HITLER ACCEPTA

Berlín, 1. — Oficialment s'anuncia que Hitler ha acceptat la invitació de Mussolini de tornar-hi la visita a Itàlia. No s'ha fixat encara cap data per a aquest viatge.

ALTA TRAIÇIO

Viena, 1. — Els nacional-socialistes austríacs han dirigit a Mussolini, durant la seva estada a Alemanya, un document preguntant-li que accioni l'una esforça i que els assegurés una participació en el Gabinet austríac.

El periòdic «Volkszeitung», d'Innsbruck, que és el que dona aquesta notícia, qualifica el sudit document d'«alta traïció a l'Estat austríac», i posa de relleu que l'acte dels «nazis» austríacs és estèril, puix que la política d'Austria es fa a Viena i no a Berlín o Roma.

Secretariat de Relacions de Refugiats confederats del Nord a Catalunya

Jaume Lloparta després de rebre de Francesc Sanjaume, després de treballar de guerra, taller núm. 30, grup sud; Josep Mulla, del batalló d'infanteria i transmissió, secció II, i d'Enric Ruiz, capataç de manobres del ferrocarril del Nord a Orléans. Adreces: al Consell municipal de Puigverd (Lleida).

Arrel Pastor Miran pregunta pel seu fill Felix Pastor Garcia, del batalló II (Bakunin), secció metralladores; Angel Pastor Garcia, del batalló d'enginyers número II (Baker del comandant); Valenti Pastor Garcia, d'Intendencia militar; i Enric Pastor Garcia, del batalló Bascón 3. Adreça: Orieta (part judicial de Vil·lafranca del Penedès).

Pera Toraya Ruiz després de rebre de Jaume Toraya Toraya, del batalló «Llibertat», núm. 100, Adreça: Híndies d'Onze Vinyes de Vil·lafranca.

Jaume Orléans pregunta pel seu company Josep Rulló, del batalló Guàrdia Petal, 3ª companyia, secció de metralladores. Adreça: Refugi Cunit, Tarragona.

Maria Lluïsa Mariani pregunta pel Doctor Badia Alvaró, del batalló núm. 3 (Lluïsa Curri), 3ª companyia. Adreça: Refugi de Cunit, Tarragona.

Bolada Ferrando Gutierrez després de rebre de l'ex-gerent Miquel Ferrando, del batalló 12, 2ª companyia, de l'Estat del Nord. Adreces: el Refugi de Beuost, carrer de la Fontella, 2, primer, Lleida.

Germà i Engonzo Martí Pals després de rebre de Bonifàs Pals Vela i de Josep Lloparta Pals, del batalló Llibertat, núm. 2ª companyia. Adreça: Refugi de Vil·lafranca, carrer Major, 63, Tarragona.

Agustí Carballido Gómez després de rebre el seu company Josep Guàrdia Tarradellas. Adreça: Refugi de Vil·lafranca, carrer Major, 63, Tarragona.

Celestina Gómez Boja després de rebre del seu company Honorat Ferrando, què és d'Orde Públic. Refugi de Vil·lafranca, carrer Major, 63, Tarragona.

Elisava Griva Garcia després de rebre del seu company Jacint González Murria i del seu fill Joan Sàez. Adreça: Refugi de Meia, Lleida.

Senyors diputats

Amb la vostra venia i amb la del company censor, voldriem dir-hi la nostra abans no començeu el cicle de discursos. No som diputats ni tan sols gent distingida; som uns obscurs ciutadans avessats al combat per la vida i per la llibertat. Si en alguna ocasió el nostre nom ha sonat en la gran Premsa, tingueu per segur que ha estat citat per a registrar la nostra entrada a la casa envejada o per ésser blasmat i condemnats per les llengües i codis de la gent que posseïx l'exclusiva de l'honradesa.

Mets i a la gúbia restaríem en aquest solemne moment de la reobertura del Palau de la Declamació i de la Democràcia si els interessos vitals d'aquest Poble que... representeu no estiguessin vinculats amb els de l'organització revolucionària que ens té guanyada la voluntat. Poble i opinió pública, suposem que tot deu ésser una cosa; en som part integrant, deixeu que el nostre humil clam s'enlairi per una vegada, mentre no ens sigui possible d'encetar la segona.

Nosaltres — modestia a part — som portanaveus d'un sector que, en la seva falera de fer la guita als polítics, ho ha fiat tot a l'energia del braç proletari que tant serveix per a construir al taller com per a destruir en ple carrer els propòsits lliberticides de la casta reaccionàrio-capitalista.

Fou un jorn que la llei de la democràcia semblava forta, que l'èdric d'aquest país, gairebé en bloc, s'alçà en armes contra la sobirania popular. L'intent del militarisme era cauallesc i malintencionat en desmarxa, i gràcies a la resta de servents fidels i de la "faramalla" popular que posà sang i esperit en la gesta, avui a València es pot reobrir un laboratori de lleis d'experimentació pública de les quals per ara no ha donat resultats satisfactoris.

I, per un de tants capricis de l'atzar, en aquest instant s'escau la coincidència d'un parlament que s'aixeca i d'una voluntat que, si no decau, resta obligadament a segon terme. Aquest succés, que per algú no tindrà ni mica d'importància, per a nosaltres en té, i grossa, car ni un sol dels aficionats a la legalitat escrita i a la magistratura militant no ens ha confiat, ni a cau d'orella, quina és la norma de ciutadania que ha de regir, per dret propi, la vida social o ciutadana del país.

Agafem el calendari del 36 i fullem-lo fins al 18 de ju-

liol. ¿Què expressarà aquesta data? L'existència d'uns lleis i d'uns codis que perden efectivitat perquè — no hi ha dubte — no gaudeixen d'oportunitat ni de saviesa. El cop brutal d'uns militars grollers i analfabets no havia de cap de les maneres de desarticlar unes disposicions oficials de moderníssima factura.

Per contra, la fita del 19 hom la trobarà sempre que fullegi la història contemporània; ella ens parlarà, amb expressiva eloqüència, d'una batalla guanyada sense discursos, sense vaselina, a pit descobert i de cara als traïdors. A la feina, de gent del carrer encara més. La salvació fou aquesta. La resta, està resumida en dues soles paraules: inconsistència, vacil·lació.

Per raó dels fets, la nostra C. N. T. ha revalidat la seva solvència revolucionària i s'ha convertit definitivament en institució pública. Si, com adés indicaven les sirenes, el traçat confederal hagués seguit una línia paral·lela a l'establerta pels partits polítics, és ben segur que a hores d'ara la seva personalitat restaria desconeguda per una claríssima raó: mai no concillem els jocs polítics i mai no ens interesem. L'entrenament de la C. N. T. s'ha fet a la via pública, no en les centrals de la comoditat. El dinamisme, la integritat revolucionària de la Confederació, la pugué palesar Barcelona el 19 històric i l'Aragó en dies següents.

Prou sabeu vosaltres, pares un xic d'xmemoriats de la pàtria que ens volen prendre, que C. N. T. vol dir acció decidida i constant, col·laboració lleial i ferma, avanç en el camí de la guerra i del rejuveniment social. C. N. T. vol dir concreció de les aspiracions maximalistes del Poble, estímul de les inquietuds humanament sentides, veu del carrer.

I perquè els centistes no som ambiciosos, no ens interessa l'accés als casals on es determina la cosa pública. Però vosaltres — ¡oh, mentors de la vida nacional! —, que heu viatjat... en pla d'estudis, podreu comprendre el nequit nostre i sabreu—confiem—interpretar-lo, de tal guisa, que tots els qui havem set i fam de justícia restarem complaguts.

Mes, si per les causes que sien, el laboratori de lleis no rendeix l'eficàcia que se n'espera, que ningú no s'esveri: no, perquè, per un sí de cas, de gent del 19 sortosament encara en queda.

Joan del Pi

VIDA MILITAR

Es posa a coneixement dels caporals i soldats de les 131 i 132 Brigades Mixtes que es troben en aquesta plaça, malalta, ferits (en cura ambulatoria) o per qualsevol altra qüestió de servei, que cal que es presentin, per a ser rebuts en la seva, així com per a justificar la revista d'avui, a les seves Representacions, Rambla de Catalunya, 24, pral., a dos quarts de cinc de la tarda.

Tots els oficials, classes i soldats de la 134 Brigada Mixta que es troben en aquesta plaça en curs ambulatoria, alts i cura i en comissió de servei, són pregats de passar per les seves oficines, Sicília, 26, 2º, 1º, a l'efecte de la revista de Comissari, fins el dia 3 del corrent mes. Cas de no fer-ho en resultaran perjudicats en llurs havers.

Ordena la urgent presentació en aquesta Comandància Militar, Secció d'Assumptes Generals, segon pla de l'edifici de Dependències Militars, del capità Ferran Garcia Rico, tinent Josep Coasa Clemente, tinent López Solano, Artur Santos Miranda i Celestino Burro Otal; sargenta Lluís Llorens i Joan Martínez Salmorón; artillers segons Francesc Domingo Toldo i Joaquim Rodríguez Molina.

S'interessa la presentació, en aquesta Comandància Militar, Negociat d'Informació, per a comunicar-los un assumpte que els afecta, dels familiars del tinent Francesc Ponte Macias, així com dels eventals del Nord, Joaquim Juncosa i Angel Diaz, i els qui tinguin alguna relació amb el major Hermógenes Feliner i capità Bernard Beato, respectivament.

El ciutadà J. Martínez ha de compareixer al Negociat de Justícia (Edifici de Dependències Militars, segon pla, Porta de la Pau) per a facilitar antecedents prop de Josep Guilera.

¿ARRIBARA ALEMANYA A PARTICIPAR EN LA VIGILANCIA DE LA MEDITERRANEA?

Del discurs del «Duce» a Berlín es desprèn que volen ajudar Franco fins al final

SEMBLA QUE DEMA PODRA ESSER LLIURADA LA NOTA FRANCO-BRITANICA A ITALIA

Londres, 1. — Als medis ben relacionats amb White Hall es declara que s'han efectuat satisfactoris progressos en el camí de la redacció definitiva de la nota franco-britànica, la qual serà lliurada al Govern italià, sobre la retirada dels "voluntaris" estrangers que lluiten a Espanya.

En aquesta matèria hom creu que la nota franco-britànica podrà ésser lliurada al Govern de Roma, demà, dissabte.

Es possible — hom diu — que en el text francès de la nota a Roma hom al·ludeixi les mesures que es podrien adoptar en cas que no es pogués arribar a la retirada dels "voluntaris". Una d'aquestes mesures seria la reobertura de la frontera hispano-francesca.

A fi de discutir la qüestió de la intervenció estrangera a Espanya, el projecte franco-britànic proposarà la celebració de converses tripartites entre els representants d'Anglaterra, França i Itàlia, les quals se celebrarien a Londres, per bé que, segons altres informacions, també es podrien celebrar a París. Igualment hom diu que a fi que la seva importància fos més gran, els tres ministres d'Asser Estrangers prendrien part a la Conferència, per bé que sobre aquest punt no s'ha arribat a cap acord definitiu.—Cosmos.

INFORMACIO DE "LE JOURNAL" SOBRE LA PARTICIPACIO D'ITALIA EN LA GUERRA A ESPANYA

París, 1. — "Le Journal" publica una informació que l'envia el seu corresponent a Berlín, referent a la intervenció italiana a Espanya:

"Hom no sap res de positiu —diu— sobre les entrevistes celebrades entre els dos dictadors. Sembla, però, confirmarse que han tractat especialment del Mediterrani i d'Espanya.

Jo crec que hem de posar-nos seriosament en guàrdia contra els rumors que Roma es mostra favorable a una liquidació de l'aventura espanyola. Jo penso, al contrari, que les dues Potències autoritàries continuaran llur política i que Mussolini ha tingut interès a assegurar-se de fins on arribaria l'ajut del Tercer Reich en el cas que la seva intervenció a Espanya li valgüés greus dificultats amb Anglaterra i amb França. Segons el que hom declara a Berlín, l'acord entre el "Duce" i el "Führer" sobre aquest particular ha estat absolut i complet." — Cosmos.

¿PARTICIPARA ALEMANYA EN LA VIGILANCIA EN AIGUES MEDITERRANIES?

París, 1. — Als cercles polítics circula el rumor que a darrera hora, hom tracta de convertir les converses tripartites entre França, Anglaterra i Itàlia, en conferència a quatre, amb la intervenció d'Alemanya. El periódic "Le Temps" recull també aquesta versió, sense confirmar-la ni desmentir-la. — Cosmos.

LA PREMSA ANGLESA INTERPRETA EL DISCURS DEL "DUCE" A BERLIN COM LA DECISIO D'AJUDAR FRANCO FINS AL FINAL

Londres, 1. — Els corresponents dels diaris anglesos a Roma comuniquen que la impressió dominant als cercles ben informats d'aquella capital és que la política italiana no experimentarà el més petit canvi, ni enrra ni endavant, a conseqüència de les entrevistes de Mussolini amb Hitler, sobretot en el que es refereix a la qüestió espanyola.

Es posa de relleu a Roma que en un passatge del seu discurs a Berlín el "Duce" declarà que "en certs casos cal combatre el comunisme amb les armes, com ho fan milers de voluntaris italians". Aquesta declaració s'interpreta com una clara indicació que Itàlia es proposa ajudar fins al final el cap rebel Franco, i que no està disposada a fer la més lleu concessió susceptible de comprometre el triomf dels "nacionalistes". — Cosmos.

CINC-CENTS AVIADORS BRITANICS PER A LA VIGILANCIA DEL MEDITERRANI

Gibraltar, 1. — Ha sortit d'aquest port cap a Oran, base franco-britànica per a la vigilància a la Mediterrània contra la pirateria, el vaixell de guerra anglès "Cyclope", que condueix a bord 500 aviadors britànics que han de participar en el control.—Cosmos.

AL CAFE

¿NO ANIRIA MILLOR AMB UNA MICA D'ORDRE...?

—M'agradaria que em diguessin —dela el més agressiu dels nostres veïns al seu company de taula — per que s'aturen els tramvies quan les sirenes donen el senyal d'alarma.

—Home! Em sembla molt clar. S'aturen per a disminuir el perill. Els qui es troben al carrer, viatjant en un tramvia o en un automòbil, poden situar-se així en algun refugi.

—Però si en els casos als quals em refereixo jo no es veu cap avió per damunt de la ciutat?

—Això no és cosa teva ni meua. Hi ha uns serveis especials i uns organismes responsables que tenen cura de la seguretat dels ciutadans. Si hi ha perill de debò o no hi ha perill de debò no ho hem d'analfetar. El que ens interessa només és saber el que cal fer quan els serveis corresponents ens avisen que hi ha perill i que és necessari que ens previnguem.

—Bé. Trobo que estàs molt explícit avui. ¿Es que tens algun parent col·locat en la "defensa passiva"?

—No, ni ganes. No m'ha agradat mai la responsabilitat. Ni per mi, ni per a ningú dels meus. Prefereixo ésser sempre perfectament anònim.

—Doncs, et trobo una mica desconegut. Tu saps igual que jo que moltes vegades toquen les sirenes sense que hi hagi cap avió que voli per damunt de Barcelona, ni que s'hí encaminat. Sempre que hi ha alguna agressió pel litoral o per allà on sigui ens fan la guita a nosaltres.

—Que ens fan la guita?... ¿Es que potsaber no saps que un avió es pot desplaçar en un instant de Girona a Barcelona?

—Doncs que esperin a tocar el senyal d'alarma quan sàpiguen que ve. I que no m'amoïnin perquè sí.

—Així tu et penses que toquen les sirenes per divertiment, oi?

—Jo no he dit això.

—Has dit una cosa semblant. Voldries que l'avisessin al moment precís que el perill es trobés damunt del teu cap. I on t'amagaries aleshores? ¿Que et penses que tindries temps de prendre cap mena de precaució?

—Que potsaber la pué prendre ara?... Així és el que et deia al coneixement. Suposem que tu tens raó i que el perill està ben avisat de la manera que ens

l'avisen ara. Doncs, si jo vaig dalt d'un tramvia i toquen les sirenes, evolar prendre precaucions em trobo que m'estan tanant les portes de les botigues i de les escales.

—Has d'anar a un refugi.

—I on el trobaré el refugi? ¿Que et penses que jo coneix tots els secrets de totes les barriades? Si al moment de produir-se l'alarma jo em trobés dintre del meu barri, encara... Però quan el fet es produïx de dia, el més probable és que em trobi lluny de casa.

—Aleshores pots fer el que facin els altres.

—Però, si els altres no fan res!... L'altre dia van tocar les sirenes i van parar els tramvies. Era ben clar. Doncs, gairebé ningú no es va moure de dalt dels vehicles.

—Mal fet. Molt mal fet.

—Està bé. Però és que mentre ens estàvem al tramvia un viatger més previsor va baixar i s'encaminava a una botiga. Era al carrer d'Aribau. Doncs, ni botiga ni escala. A tot arreu li van tancar les portes pels nassos. Ja em diràs que havia de fer.

—Trucar i posar-s'hi a dins. Ningú no pot deixar un vianant tancat al defora quan hi ha perill. Tots els locals de planta baixa que reuneixen les condicions de refugi mínimes tenen l'obligació de donar suport als ciutadans que el necessiti.

—Tenen l'obligació?... No em facis riure.

—T'advertixo que no és res de broma. És més curiós del que la gent es pensa. Si no es posa una mica d'ordre i no s'obliga els vianants a refugiar-se i els porters i botiguers a admetre els ciutadans que cerquen refugi, el dia que es produïx un bombardeig de debò tots haurem de plorar la imprevisió dels "frescos".

—D'això em queixo, d'això em queixo...

Els dos amics estaven tan d'acord que la seva conversa ha perdut tota mena d'interès.

I el bo és que tots els de les taules del voltant també hi coincidíem.

MARI

L'eix Roma-Berlín

—Voleu dir que el podem aixecar...?
—Oh, si el poguéssim moure, rai...!

Per excés d'original ens veiem impossibilitats de publicar avui la continuació de l'interessantíssim reportatge "L'eficàcia de la Revolució espanyola. — La indústria vi-driera i el seu art

SUBSCRIPCIONS

Table with subscription rates: Barcelona, un mes... Ptes. 3'50; Península, un mes... 3'50; Amèrica i Filipines, trimestre... 10'50; Els altres països, trimestre... 18'00.

Número solt: 15 cèntims

DIU UN DIARI FRANCES

Si la justícia francesa ha detingut Troncoso, és perquè aquest s'ha portat com un «veritable bandit i s'ha alegrat d'ésser-ho»

Sobre la detenció de l'agent de Franco, Troncoso, per les autoritats franceses, un diari de la veïna República escriu el següent solt:

"S'havia d'esperar, i ho havíem previst, una reacció de Franco a conseqüència de la detenció de Troncoso, que ara pensa en una cella de Baiona sobre la justícia immanent.

Desitgem a aquest que els seus somnis no siguin sobtats per la visió dels milers de camperols, obrers, dones i infants bascos que els falangistes, per ordres seves, afusellaren en la conculata d'Irun, San Sebastián i Bilbao, en les terres abans tranquil·les d'Euzcadi.

El general Franco ha muntat una guardia policíaca als voltants del consol de França a Màlaga. ¿Què ha fet M. Desmarts?

Absolutament res. La detenció amb què l'amenaça no és conseqüència de cap acte del qual es pugui malparlar. L'han empresonat perquè és consol i perquè és francès. El pensament de Franco és utilitzar-lo com a otatge. El Ministeri de Negocis Estrangers afirma que consol de França està vigilat.

I d'altre depèn l'odiós de l'acte de Franco. Si la justícia francesa ha detingut el seu agent Troncoso, és perquè aquest s'ha portat com un «veritable bandit i s'ha alegrat d'ésser-ho».

Els i no pas ningú més fou qui digué al comissari especial d'Hendaia: "Deteniu el meu yofre. Deteniu els agressors del submarí "Brest". Però jo sóc l'únic responsable, el qui ho preparà tot: és a mi que us heu de dirigir."

La justícia francesa davant aquestes manifestacions, no tenia més remei

que apoderar-se de qui així es confessava culpable.

I ha estat una bona presa, car després s'ha sabut que aquest individu que entrava i sortia del nostre territori quan volia, no ha parat durant uns mesos de preparar atemptats, i ha arribat a pagar 50.000 pessetes a un tal Orendain perquè col·loqués en diversos indrets bombes que causaren víctimes. Uns altres dels seus fanàtics servidors cometeren atemptats que costaren la vida a molts refugiats espanyols i a molts subdits francesos.

Davant d'aquest negre futur, del qual Troncoso haurà de rendir comptes, que ha fet M. Desmarts? Res, absolutament res. No ha deixat de portar-se com un home honrat i com a representant escrupolós del seu país, donant a així a Girardini i altres consols de la mateixa baixa classe social una lliço de moralitat que, naturalment, seran incapaces de comprendre.

Si el general francès Franco pensa que per amenaces al consol francès amb una detenció farà regular el nostre país, s'equivoca. Aquest militar havia de baixar alguns graus taes en el deshonor.

Allà ell. La justícia francesa, impassible, complirà el seu deure, que és el de fer confessar els seus crims a aquesta banda de malfactors i assassins que ha agafat, i imposar-los el càstig que es mereixen."

Un carnet que no porti els segells confederal no té cap valor.

VEREDICTE ABSOLUTORI

S'ha dictat sentència en la causa vista el dia anterior contra Martí Buquets i Lluís Jordà, per acaparament d'articles de primera necessitat i venda de sabó a preu excessiu. El veredicté ha estat absolutori.

ACUSACIO RETIRADA

Davant el Tribunal d'Urgència número 2, han comparegut Matilde Degollada i Vicenç Gadea, als quals s'acusava que feren uns senyals feixistes. Les proves foren favorables als processats i el fiscal retirà l'acusació. Han estat absolts pel Tribunal.

TRES ABSOLTS

Al Tribunal Popular número 1 s'han vist tres causes per tinença il·legal d'arma de foc contra Joe Ploone, Rafael Vila Manye i Cesar norri Guase. Tots tres foren absolts pel Tribunal.

PROCESSAMENT

El jutge especial, Sentis, estigué acompanyat del secretari Oms, a la Direcció de Policia, on ha rebut declaració als detinguts Eduard Barriobero i Antoni Devesa.

Josep Batellé, no ha pogut prestar declaració per no trobar-se en aquesta ciutat.

El jutge ha dictat contra els dos primers, decret de processament i presó sense fiança.

TROBALLA D'UNA BANDERA MONARQUICA

S'ha donat compte al Jutjat que en un preventori de dones ha estat trobada una bandera monarquica. S'instreueixen diligències.

DIVORCIS PER A DEMA

Andreu Pérez contra Josepa Varr, a les 11; Margarida Rodríguez contra Josep Garcia, a les 11'05; Antoni Felici contra Teresa Gràcia, a les 11'10.

ASSENYALAMENTS PER A DEMA

Audiència Territorial. — Sala segona. Memòria quantia: Filatures Gallus, S. A. contra Guaitar i Salvador. Tribunals Populars. — Número 1: Un jurat per furt contra Miquel Caparrós; un altre per lesions contra Ramon Sellés, i un tercer per escàndol públic contra Antoni González.

Solidaritat Internacional Antifeixista S. I. A.

Comunica al poble de Catalunya que el dit organisme ha estat creat per tal d'atendre totes les víctimes del feixisme: refugiats, ferits de guerra, malalts del front. Ensem prega a tots els homes de consciència lliure, a les dones del poble i a tots els antifeixistes en general, que tenen el deure moral d'ajudar l'obra de la S. I. A.

Com? Ingressant com a soci a S. I. A., per a la qual cosa cada Sindicat té fulls d'inscripció, així com també a l'Oficina de S. I. A.; via Durruti, 22-24, segon pis, Oficina 48.

la víctima de l'estafada, veié l'estafador i demanà la seva detenció. El lladre s'anomena Joan Antoni Rubió Buitrago, i ha ingressat als calabossos del Palau de Justicia.

ONZE MIL PESSETES QUE DESAPAREIXEN

Una representació de l'Empresa Col·lectivitzada Eva Espanyola, de la Rambla de Catalunya, ha denunciat la desaparició del caixa amb 11.500 pessetes que havia retirat del Banc feia pocs dies.

BARALLA

A la platja de Somorrostro, per qüestions personals, es barallaren Francesc Soler Banyols i Alfons Morote Morote.

El segon resultà amb una ferida d'arma blanca al costat, que li produí el seu contricant, el qual ha estat detingut.

DESAPAREIX UN FALS COMERCIANT

El fabricant de pastes per a sopa Baldassari Tonistocle denuncià al Jutjat de guàrdia que un conegut seu,

partida de pasta per a sopa a un preu raonable.

Convençut del tot, es disposà el lliurament de la mercaderia, de la qual es féu càrrec el denunciat, i aquest ha desaparegut amb tot el gènere, valorat en 1.500 pessetes.

DENUNCIA DE L'AJUNTAMENT

L'Ajuntament ha denunciat al Jutjat la desobediència de l'amo de la botiga del carrer de Sardanya, 401, que per la venda a preus excessius fou ordenat el tancament del seu establiment, i fins ara no ha obeït aquesta ordre.

El jutjat ha iniciat el sumari contra el botiguer denunciat.

VA FINGIR-SE EMPLEAT DEL BANC

Fa uns dies que a un jove que anà a cobrar a un Banc d'aquesta ciutat un xec de la casa on treballa, un desconegut aconseguí apoderar-se dels diners mitjançant fingir-se empleat de l'esmentat Banc i dient a l'esmentat jove que s'havia equivocat. Aquest matí, en passar pel Banc

SUICIDI

Ais baixos de la casa número 152 del carrer Ramon i Cajal, ha estat trobat, penjat d'una corda, el veí Antoni Cornet, de 79 anys.

Hom desconeix les causes que l'han obligat a prendre tal determinació.

ROBATORI

A la pastisseria del carrer Providència, 96, mentre es trobava anit sola la dependenta Manuela Roidan Euguet, moments abans de tancar, es presentaren dos desconeguts que s'apoderaren d'unes 400 pessetes que hi havia a la caixa registradora.

NO ES PERMET DETALLAR LA LLET EN VASOS

Mentre no puguin incrementar-se les arribades de llet líquida o condensada a la nostra ciutat, i per tal d'evitar que la de que actualment es disposa sigui distribuïda en forma diferent a l'ordenada per la Conselleria Regidoria de Proveliments, es fa avinent a tots els industrials expendors de llet líquida o condensada, sense cap mena d'excepció, que no està permès detallar-la en vasos. Queda exclosa d'aquesta disposició la llet vegetal.

SOLIDARITAT INTERNACIONAL ANTIFEIXISTA

Al poble antifeixista:

Es una veritat demostrada que la solidaritat és el punt bàsic de la convivència humana.

El fenomen sobre el qual s'han aixecat les famoses teories de la lluita per l'existència hauria donat fi, sens dubte, a tota possibilitat de vida organitzada si no hagués obrat contra seu el poderós reactiu de la solidaritat.

Aquesta no és una teoria ni una deducció científica, sinó un sentiment immanent a l'ésser humà; i aquest sentiment creix quan els éssers estan units per certes afinitats que els caracteritzen com a diferencials davant dels altres. Quasi sempre obren en aquest sentit qualsevulla comunitat d'interessos, d'aspiracions o de dolor. Llavors les relacions entre els éssers s'estreuen i formen un front increbantable, capaç de contenir les escames d'un poder qualsevulla de dispersió.

Per això la solidaritat és el punta més ferm de la lluita antifeixista.

Hi ha comunitat d'aspiracions i una comunitat de dolor que ens aglutinen i imposen la solidaritat, sense la qual no seria difícil a l'enemic de venècnos.

Solidaritat per a acudir en auxili del company caigut, de la víctima innocent, de l'ésser desemparat; solidaritat que minvi el dolor i faci impossible la indiferència de ningú per la causa.

Ens ha estat imposada la guerra, que no podem eludir encara que l'odiem amb totes les nostres sentides. Ens ha estat imposada la guerra despietada, cruel, criminal; però en la nostra mà està el reduir les seves conseqüències al mínim. No podem tornar la vida als nostres morts, convertida ja en adob d'una collita esplèndida; però si que podem estroncàr la sang de les ferides i eixuga; els ulls anarats de llàgrimes.

Aquesta és la tasca encomanada a la solidaritat. Que ningú no confongui aquest sentiment, que neix espontàniament de la comunitat d'interessos i d'aspiracions, amb la caritat d'ahir que sorgia de la necessitat moral de cercar una disculpa, almenys una disculpa, al nostre egoisme o a la nostra indiferència.

Ara bé; p retal que aquesta solidaritat adquireixi el grau necessari d'eficàcia cal articular-la i organitzar-la degudament; que la nostra solidaritat, per manca de cohesió, no es converteixi en una nova injustícia; que arribi a tots per un igual i en la mesura de les necessitats de cada un.

Que la solidaritat no sigui de partita, ni de sectes; que no caigui en el vicí de la caritat jesuítica; que sigui, abans que tot i per damunt de tot, fraternitat antifeixista, ajut mutu de germans de dolor i d'idees.

Per tal de donar aquesta gran vàlua a la solidaritat, per a articular-la i organitzar-la com cal, ha nascut "SOLIDARITAT INTERNACIONAL ANTIFEIXISTA (S. I. A.)."

S. I. A. no limitarà el seu esforç a coordinar totes les iniciatives d'ajut mutu en el terreny nacional, sinó que, amb seccions organitzades a tots els països, saltarà les fronteres i estrenyerà la solidaritat entre tots els sectors antifeixistes del Món per tal d'aconseguir arribar l'ajut a la nostra causa, la qual és, a la fi, la causa de l'antifeixisme mundial.

LA SECCIO ESPANYOLA de Solidaritat Internacional Antifeixista.

Heus ací els noms dels camarades que integren el Consell General de Solidaritat Internacional Antifeixista: Frederics Monteny, d'Espanya; J. Anderson, de Suècia; Hau Ryner, de

Per a identificar els bitllets falsos de 10 pessetes

València 1. — La direcció del Banc d'Espanya ha fet pública la següent nota:

"Conocida la existencia de una falsificación de certificados de olata de 10 pesetas sumamente burda, a continuación se da a conocer al público las características de la misma, que son las siguientes: Una gran irregularidad en las líneas de las viñetas del anverso, cuya ejecución permite apreciar a primera vista la falsedad, el color de las tintas tanto en la viñeta como en los puntos tipográficos del anverso y todo el reverso es más apagado y de muy distinto matiz. La numeración parece estar ejecutada a mano, presentando poca regularidad."

Era de pensar

El "Nichi-Nichi" anuncia de Berlín que Mussolini ha manifestat la seva intenció de participar al pacte anticomunista germano-japonès. Per la seva banda, l'"Asahi" anuncia de Roma que Hitler i Mussolini han decidit ajudar moralment el Japó en el conflicte d'Extrem Orient.

No resistirien ni la prova

Diu Emil Ludwig que l'Alemanys d'avui té tantes raons per a fer la guerra a França, com la de Guillem II mes la de prendre's la revenja. I Roland De Mares, en "Le Soir", acaba un article assegurant que ni Itàlia ni Alemanya resistirien la prova d'una guerra, o simplement, d'una amenaça de guerra.

Moscardó, cap dels rebels d'Aragó

París, 1 — Comuniquen de Saragossa que el general rebel que fins ara exercia el comandament al front d'Aragó, Ponte i Manso de Zúñiga, ha estat substituït per Moscardó, defensor de l'Alcàsser de Toledo.

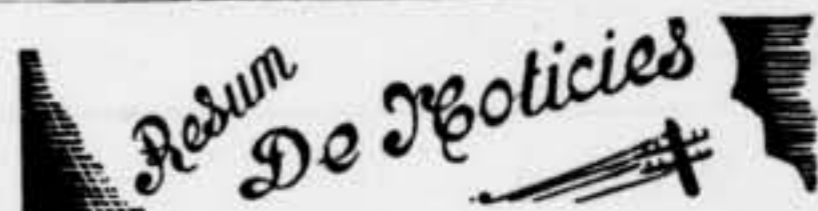
A Finlàndia comencen a preocupar-se de la penetració pacífica d'Alemanya

Heisinski, 1. — Cada dia augmenta d'una manera més descarada l'espionatge alemany a aquest país.

El mateix que a Suècia i Noruega, també a Finlàndia arriben cada dia subdits alemanys que, amb l'excusa de les missions científiques més variades, es dediquen a l'espionatge. Els uns vénen a estudiar la flora nòrdica, d'altres fan col·leccions d'insectes, d'altres realitzen caçeres dels boscos del Nord, però tots acaben per arribar a zones militars, fortificacions, nusos de comunicació, etc., on es fan sospitosos per llur afany d'informar-se de qüestions allunyades de llur missió científica.

La Premsa democràtica finlandesa protesta energicament d'aquesta penetració pacífica i demana l'expulsió de tot element dubtós.

França: Emma Goldman, d'Anglaterra; Rodolf Roker, dels Estats Units; Luigi Bertoni, de Suïssa; Joan Lazarre, de l'Argentina; i Jordi Forteza, de l'Uruguai.

El Cairo, 1. — El jove rei Faruk I d'Egipte ha sofert un accident mentre practicava el seu esport favorit de l'equitació. Ha resultat amb la fractura del turmell. Els metges han qualificat de greu l'estat del sobirà.

Nova-York, 1. — Procedent de La Havana ha arribat a Nova-York l'ex ministre espanyol d'Instrucció Pública, Marcel·lí Domingo.

Londres, 1. — Oficialment s'anuncia que l'ambaixador britànic a Espanya, sir Henri Chilton, amb residència a Hendaia, ha lliurat al diplomàtic facciós Sangroniz un comunicat del Govern de Londres referent al problema de les relacions econòmiques entre Anglaterra i el territori rebel espanyol.

València, 1. — El projecte de Presupostos per a l'Exercici del 1938, llegit aquest matí en la sessió de la

Cambrà, pel president del Consell, fixa el crèdit en 5.784.606.846'62 pessetes, i calcula els ingressos a obtenir en el mateix període de temps en 5.784.877.680'32 pessetes, la qual cosa suposa un superàvit de més de 270.000 pessetes.

San Francisco, 1. — El vapor noruec "Saloy" ha llançat els senyals de socors S. O. S., manifestant que ha naufragat a l'oest de Vancouver. Han sortit alguns vaixells a auxiliar-lo.

Singapore, 1. — A les selves de l'interior ha desaparegut un avió particular en el qual viatjaven dos ciutadans francesos, segons sembla acompanyats de dos aviadors més. Les autoritats britàniques han ordenat la immediata sortida d'una esquadra militar, per a cercar l'avió desaparegut.

CULTURA

ESCOLA INDUSTRIAL

L'Associació d'Alumnes i Ex-alumnes de l'Escola Industrial de Barcelona...

GRUPS ESCOLARS DE BARCELONA

Hom comunica als socis de la Federació d'Alumnes i Ex-alumnes dels Grups Escolars de Barcelona...

ESCOLA D'ALTS ESTUDIS MERCANTILS
Hom posa al coneixement dels alumnes matriculats i no examinats...

CURSOS D'IDIOMES

El Sindicat Unió de l'Ensenyament i Professions Lliberals intensifica la seva tasca cultural organitzant diversos cursos d'idiomes...

Cartellera d'Espectacles

SEMANA DEL 27 DE SETEMBRE AL 3 D'OCTUBRE

TEUCAN I NURIA. — Entre esposa i acrobacia. Tres mules. Pregy de mi cordada.
LAITANA. — Un par de gitano. Obstinación. De mujer a mujer.
CONCAL. — El pequeño Lord. Barrios de la Caballota.

EL CINEMA

ESTRENES DE LA SETMANA AL CAPITOL

"LA HIJA DE DRACULA" "EL EXTERMINIO"

El programa d'aquesta setmana a l'afavorit cinema de la Rambla dels Estudis, és, realment, ben interessant i bona prova del que diem, és que el mal és veu aberrat de públic en cada una de les sessions.

Evidentment, un film "de por" resulta una bona atracció, i la cinta que es descabdella aquests dies al "Capitol" pertany a aquest gènere especial.

Cal dir que en aquest aspecte, podríem dir-ne terrorífic, "La hija de Dracula" queda encara d'altres que l'han precedit en la pantalla del sudit cinema.

Al nostre veure aquesta cinta és bona. Precisament pel fet de no haver-se abusat de situacions violentes ni de grans contrastos, i no

cal dir que l'argument en tot allò que fa referència als vampirs és del tot convencional, a desgrat de presentar-se en un ambient científic, basat però en punts mancats de tota solidesa.

Glòria Holden, amb Otto Kruger i Margaret Churchill, interpreten perfectament els rols més rellevants, els quals són ben secundats per d'altres actors i que serveixen de filigam, en algunes circumstàncies ben interessants, a les diverses escenes que constitueixen aquest notable film, ben rebut pel públic el dia de la seva presentació.

"El exterminio" és una pel·lícula d'escenes corresponents a la vida del Far West. Film molt mogut i accidental, amb moments de gran emoció. Buck Jones amb Charlotte Wynders, són els principals interpretats. El públic rep la projecció d'aquesta cinta amb aplaudiments que considerem ben justos.

"LA RECHAZADA"

Heus ací un argument reflectint perfectament les dramàtiques incidències en la vida d'una família. Una família especial, però. Una família composta d'elements que, pobres de nosaltres si fossin gaire abundoses en aquesta societat humana.

Instintu perversos, insans egoïsmes, falsedats, hipocresia amb les quals ha de lluitar una pobra xicota — Nancy Carroll — en emmaridar-se, plenament enamorada, amb l'únic fill de la casa — Richard Arlen — xicot educat en un ambient on tan sols hi ha una sola voluntat: la de la seva mare, persona no gens recomanable, que fa passar les de Cain a la bondadosa i ingénua nora.

Però, com gairebé sempre esdevé en el cinema, les coses s'aclearixen quan més sembru està l'horitzó, i la virtut i el bon comportament obtenen el premi merescut.

Dient que aquesta cinta és de la Paramount, no ens caldria dir que resulta un bon film.

Una divertida comèdia de les de Popeye, amb una documental sobre motius de pesca, i un film musical, completen aquest excellent programa.

UN NOU FILM DEL PAIS "LIBERACION" PELLICULA DEL S. I. E.

Aviat s'estrenarà en aquesta capital la nova producció del Sindicat d'Indústria de l'Espectacle, titulada "Liberación", els darrers detalls de la qual termina el Consell Superior Tècnic Cinematogràfic, que té per missió orientar i dirigir les produccions cinematogràfiques en els actuals moments.

El protagonista de "Liberación" és Félix de Pomés, qui interpreta el paper d'un cec del carrer, a qui la fatalitat el persegueix implacablement, i l'argument dona lloc a escenes de precion realisme humà, dintre d'un admirable sentit de la tècnica i de l'art.

El teatro

FUNCIONS PER A AVUI, NIT, A LES 10, I DEMÀ, TARDÀ, A LES 5, I NIT, A LES 10

APOL·LO. — Companyia de drames socials. Nit. "No quiso ser madre". Demà, tarda i nit, estrena del drama en tres actes i en prosa, "Tachada por la cenicienta".
BARCELONA. — Companyia de comèdia castellana. Nit, demà, tarda i nit, "Qué hija tienes, Benito".

VARIETATS

CIRCO BARCELONÉS. — Cada dia, tarda i nit, grans programes de varietats.
GRAN PRICE. — Demà, tarda i nit, grans balls amenitzats per l'orquestra Demon's Jazz.

Sindicat de les Indústries del Paper i Arts Gràfiques

Compans i companyes: Salut. En la necessitat d'adaptar els Estatuts del nostre Sindicat a la nova estructura donada als Sindicats d'Indústria pel Congrés Regional celebrat el passat mes de febrer de l'any en curs, i per tal de posar-nos en contacte amb tots els afiliats per a discutir tots aquells assumptes que creiem necessaris, us convoquem a l'Assemblea general extraordinària que tindrà lloc diumenge, dia 3 d'octubre, a les de dues del matí, al Teatre Còmic, sota el següent ordre del dia:

- 1. Lectura i aprovació de l'acta anterior.
2. Nomenament de Mesa de discussió.
3. Reforma dels Estatuts dels quals s'ha de regir el Sindicat.
4. Nomenament de delegat i adjunt a la Federació Local.
5. Nomenament de Secretari del Sindicat.
6. Nomenament de la Comissió revisora de comptes.
7. Assumptes generals.

Tenint en compte l'extensió i l'importància de l'ordre del dia, esperem que escaudireu tots amb puntualitat. Us saludu. LA JUNTA

Informació orgànica

SINDICATS

SINDICAT DE LES INDUSTRIES ALIMENTOSAS

Reunions de militants La Indústria Farinera i Arts Blanques convoca les Subseccions de Paquetes i Pa de Vieta a reunió de militants el dia 2 d'octubre, a les sis de la tarda, al nostre estatge, Via Durruti, 30, pral, per a tractar d'assumptes del màxim interès. Creiem que serem atesos per tots els afectats.

La Indústria Farinera i Arts Blanques convoca les Subseccions de Farines i Fideus a reunió de militants, demà, dia primer d'octubre, a les sis de la tarda, al nostre estatge, Via Durruti, 30, pral, per a tractar d'assumptes del màxim interès. Creiem que serem atesos en aquesta ocasió per tots els afectats.

SINDICAT D'INDUSTRIA DE L'EDIFICACIÓ, FUSTA I DECORACIÓ

El Consell Tècnic Administratiu adverteix tots els responsables de Secció, Consells d'empresa i Controla, de la urgent necessitat de legitimar l'ur al·ludat, d'una necessitat de legitimitat que el Consell d'Economia i dintre l'imprevisible termini del 15 d'octubre propi. Els camarades que tinguin necessitat d'alguna informació per al major èxit de les seves gestions, poden passar per la Secretaria del Consell Tècnic Administratiu, Badaló, 33, cada dia, de cinc a sis de la tarda.

FEDERACIÓ REGIONAL DE SINDICATS DE L'ENSENYAMENT I PROFESSIONS LIBERALS

A tots els companys afiliats als Sindicats d'Ensenyament i Professions Lliberals que lluiten al front de guerra, la Federació Regional de Sindicats de l'Ensenyament i Professions Lliberals (Passadeg de P. i Margall, 25) us demana volguer atendre, amb tota urgència, l'adreça actual, per tal de comunicar-vos un assumpte d'interès i, en suma, transmetre-us els fascicles de propaganda que té en vies de publicació, en tots els aspectes de la Cultura.

SINDICAT D'INDUSTRIA DE L'ESPECTACLE DE BARCELONA

Per tal de discutir l'ordre del dia per a la celebració del Ie Nacional d'Espectacles Públics d'Espanya, que tindrà lloc el dia 6 d'octubre en aquesta ciutat, aquest Sindicat celebrarà assemblea general extraordinària, el proper diumenge, dia 4 d'octubre, al local del Gran Price, a les nou del matí, per a la qual convoca tots els afiliats al nostre Sindicat, i els recomana l'ur puntual assistència.

SINDICAT DE LA INDUSTRIA DE L'EDIFICACIÓ, FUSTA I DECORACIÓ

Hom convoca tots els militants a la reunió que tindrà lloc demà, diumenge, a les quatre de la tarda, a l'estatge social, Badaló, 33, en la qual seran tractats assumptes d'interès general.

SINDICAT D'INDUSTRIES QUÍMIQUES

Són convocats tots els treballadors del Sindicat d'Indústries Químiques a l'assemblea general que tindrà lloc el proper diumenge, dia 3, a dos quarts de deu del matí, al Teatre Novetats, per tal de discutir el següent ordre del dia: Primer. — Lectura de l'acta anterior. Segon. — Nomenament de Mesa de discussió. Tercer. — Lectura i aprovació dels nous Estatuts del Sindicat. Quart. — Dissolució de la Junta i nomenament de la mateixa. Cinquè. — Nomenament d'una Comissió revisora de comptes. Sisè. — Assumptes generals. Esperem l'assistència de tots els treballadors, donada la importància dels assumptes a discutir.

SINDICAT D'INDUSTRIA DE L'EDIFICACIÓ, FUSTA I DECORACIÓ Secció de Paletes i Manobres

Aquesta Secció convoca tots els delegats de barriada, delegats de l'Agrupació Col·lectiva, els de la Comissió Mixta de la Vivienda, i tots els afiliats de la Secció, a la reunió que tindrà lloc demà, diumenge, a dos quarts de deu del matí, al nostre estatge, Badaló, 33, per a tractar assumptes de gran interès.

AGRUPACIÓ ANARQUISTA "ELS D'AMIR I ELS D'AVUI"

Assabentem tots els Ateneus, Grups Durs i militants, que el Comitè d'Aquesta Agrupació ha pres l'acord que, tenint una vista clara de la guerra seriosa que ha succeït Espanya per la terra feixista, d'arri endavant no publicarem més el nostre Butlletí mensual, per unànim acord.

Advertiment important als lectors d'aquesta Secció

Per causes estranyes a la nostra voluntat, ens veiem obligats a suprimir la Informació Orgànica que formava part d'aquesta Secció. Que se'n donin per assabentats els interessats i les organitzacions afectades.

Federació Regional de l'Art Fabril, Tèxtil i Annexes de Catalunya

(SESSIO D'INFORMACIÓ) Es convoca tots els Sindicats al Ple que se celebrarà demà, diumenge, dia 2 d'octubre, a les deu del matí, a l'estatge d'aquesta Federació, Via Durruti, 32-34, primer, Casa C. N. T.-P. A. I. Tots els Sindicats hauran de transmetre lurs delegacions amb amplies facultats per a decidir.

El servei d'automòbils per als metges

La Direcció General del Transport i la ponència sindical U. G. T.-C. N. T., han arribat a l'acord per a establir l'organització que caldrà donar al servei d'automòbil dels metges de Barcelona (ciutat). Tenint en compte la importància del servei mèdic que pel seu desplaçament d'una banda a l'altra de la ciutat en llur treball clar, necessita a determinades hores l'ús de l'automòbil, creu que no és just privar d'aquest mitjà ràpid de locomoció els facultatius que el necessitin. Per tant, aquests podran dirigir-se a la Direcció General del Transport, per mitjà d'instància el model de la qual els serà facilitat per lurs centrals sindicals. Aquesta instància serà informada per la Comissió d'Enllaç esmentada: C. N. T.-U. G. T.

El sistema que s'estableix per al servei mèdic de Barcelona és a base que cap metge no podrà gaudir particularment del seu o d'altres vehicles que el deixessin per a realitzar el treball. Utilitzaran, d'acord amb les peticions formulades, els cotxes del Parc Automobilístic Mèdic, creat per aquesta Direcció General, d'acord amb la dita Comissió d'Enllaç.

Els metges que acreditin davant la Comissió U. G. T.-C. N. T. la feina que fan, necessitat del vehicle en hores diàries o setmanals, pertanyent a una de les dues centrals sindicals, obtindran una autorització per a usufructuar un nombre d'hores setmanal, l'automòbil. Els metges autoritzats aniran proveïts d'un talonari especial, per mitjà del qual faran les comandes, al Parc Automobilístic Mèdic, per al servei que necessitin. Per aquells casos imprevistos de desplaçament urgent de nit, o bé fora de Barcelona, els metges utilitzaran el servei que té establert l'Ajuntament de Barcelona, d'acord amb aquesta Direcció General.

A partir de la data d'aquesta publicació, els metges podran dirigir-se a la Comissió d'Enllaç, a través de lurs centrals sindicals, sol·licitant l'ús de cotxes. Barcelona, 29 de setembre del 1937.

Demà hi haurà sucre

El Departament de Provediments de la Generalitat de Catalunya, assabentat a tots els detallistes de café, que s'assorteixen del sucre corresponent a la Delegació del Sucre, l'obligació de posar-lo a la venda al públic demà, diumenge, i fa avinent que no poden fer retenció de cap quantitat d'aquest gènere.

La quantitat màxima és fixada en 200 grams per comprador, al preu de taxa, de 215 ptes. el quilo, i és condició indispensable per al seu lliurament la presentació del carnet de racionament familiar, del barri corresponent, estès per l'Ajuntament de Barcelona. S'adverteix als detallistes que els compradors que no s'hagin proveït les setmanes anteriors i per tant no tenen la tarja marcada, han d'ésser els primers d'assortir-se'n.

S'utilitza la tarja de racionament de l'Ajuntament de Barcelona, a fi de tallar tota especulació i portar a cap un veritable control de distribució, per tal com dins les possibilitats d'existències d'aquest Departament, es veu precisat a fixar la quantitat establerta. El lliurament d'autoritzacions per a l'adquisició de sucre, als industrials, per a la pròxima setmana, del 4 al 9 d'octubre serà efectuat sota el següent repartiment:

Dilluns: fabricadors de xocolata, confiteries, bomboneries, conserves de fruites, xarops i orxates.

Dimarts: vins, licors i aigües carbòniques.

Dimecres, detallistes de café, establiments de sucre i productes de regim.

Dijous: reposteria, pastisiers i productes lactics.

Divendres: Comarca del Barcelonès. Als cafés, bars i restaurants, els seran lliurades les autoritzacions els mateixos dies que fins ara, però en lloc de la tarda, al matí.

Aquesta Delegació exigirà els rebuts de contribució del tercer trimestre d'aquest any.

Es fa avinent als industrials "Transformadors de Sucre de les Comarques Catalanes", que els que no hagin pogut retirar el sucre que els correspon durant la present setmana, ho poden fer la setmana entrant, per ordre del dia que els pertanyi.

Solidaritat Internacional Antifeixista S. I. A.

En virtut dels sentiments que caracteritzen els homes lliures, amants de la llibertat i del progrés, S. I. A. es compromet a portar als nostres heroics soldats que lluiten en el front d'Aragó, tots aquells paquets i coses que els familiars els vulguin enviar, amb la garantia absoluta que els rebran encara que sigui en les avançades.

FRONTO NOVETATS

Demà, diumenge, a dos quarts de cinc de la tarda, a ciutella. BILBAO - BLENNER contra CANTABRIA - BASURCO Nit, a un quart d'onze, a pala. NARRU II - JAUREGUI contra GALLARTA III - CH. GALLARTA

CATALUNYA

ORGAN REGIONAL DE LA CONFEDERACIO NACIONAL DEL TREBALL

REDACCIO, ADMINISTRACIO

I TALLERS:

Carrer Consell de Cent, número 202

Telèfons: Administració. 35410
Redacció 30327
Tallers 32571

ANY I

Barcelona, divendres, 1 d'octubre del 1937

NUMERO 191

Com actua el feixisme espanyol a l'estranger

El trio monstruós Herrera-March-Franco

Herrera és considerat el cervell; March, el braç actiu de la rebel·lió, i Franco no és res més que un ninot a Friburg, actua un Comitè Feixista Internacional

La Premsa suïssa ha iniciat una campanya sobre l'actuació dels feixistes espanyols en aquella República, des d'on pretenen estendre llurs tentacles vers la política internacional, per tal d'influenciar-la en el possible, valent-se de llurs protectors; aquesta campanya que, en ésser aixecada, el teló darrere el qual s'amagaven per a les maniobres, posa al descobert tots els plans que havien projectat per a llurs maneigs indecents.

Es periòdics de Berna, en llur majoria, descobren un individu anomenat Toca, contra el qual arremeten i l'assenyalen com un pallasso que, obert als secrets que el dominen i el situen en primer terme, encobreix d'altres personatges més importants.

QUI ES TOCA?

Aquest tal Toca, que es fa anomenar representant del Govern del general Franco, i que com a tal representant actua, fou secretari de la Legació del Govern Italià d'Espanya. Com a secretari de Legació hom el coneixia a Berna. Però es passà al servei dels rebels. I acompanyà la seva traïció amb una actitud baixa i lloida, tan lloida com la seva conducta. Segueix fent de diplomàtic.

El seu ebluffs diplomàtic ha comptat amb l'ajut dels partits influents, financers i industrials; fins ara ha continuat presentant-se com a diplomàtic i el seu cotxe ha circulat amb la placa «C. D. 3 — Cos Diplomàtic — pels carrers i les carreteres de Suïssa.

En començar la campanya els periòdics, averonyits els feixistes per l'actuació d'aquest personatge, han dit que el cotxe del qual feia ús no era de la seva propietat, sinó de la Legació del Japó.

EL TRIO MONSTRUOS HERRERA-MARCH-FRANCO

El «National Zeitungs» de Basilea, referint-se a aquest assumpte, que en aquests instants interessa tota l'opinió pública suïssa, pregunta a qui representa el Toca, de qui és ministre, i seguidament diu:

«Com ja és sabut, el general Franco no ha aconseguit de formar el Govern que ell desitjava, i la Junta militar que dirigeix l'Administració de l'Espanya rebel no té dret públic per a ésser considerada com a Govern i, per tant, no pot tenir representació diplomàtica de cap mena. Segons informes de font digna de confiança, el general Franco, igual que el seu escuder Bernat Toca, no són sinó figures d'escena d'una altra persona més poderosa. En l'Albertinum de Friburg està allotjat Angel Herrera, qui ha jugat un paper

com a representant dels jesuïtes en els assumptes polítics i financers d'Espanya i disposa de gran nombre de periòdics. Foren locals d'aquest home primer Gil Robles i després Calvo Sotelo. Aquest individu està en relació directa i fraternal amb el financer de la rebel·lió, Joan March, conegut per d'últim pirata del Mediterrani. Herrera es considera com el cervell que pensa; Joan March com a mà actuant de la rebel·lió, i Franco res més que un ninot del gran «Maese Pedros». Des de Friburg, Herrera està en contacte, per mitjà de col·laboradors de confiança, amb els mitjans financers espanyols, que actualment tenen llur centre a Zuric, amb els monarques i els membres de la família de l'emperador, amb la gran indústria espanyola, els representants de la qual es troben a Londres, París, Ginebra i Lugano.

LA PETITA FIGURA

Com a petita figura de la gran partida, Herrera ha col·locat Toca a Berna, a l'escala del servei de la diplomàcia. Pujarà Toca l'escala? Atenia observadors creuen veure en el departament polític una mà disposada a ajudar-lo. No es tracta de la mà del cap del Parlament Politic; no és una mà oficial, sinó amistosa. Així és possible servir en tot moment una rectificació; presentar el pobre Toca com a protector dels nostres agents consulars a l'Espanya nacional.

HERRERA A SUÏSSA

Per altra part, Herrera manté una estreta relació amb els centres polítics feixistes internacionals i adhuc es parla d'un veritable Comitè Feixista Internacional a Friburg. També sembla que està en comunicació amb l'Oficina «anti-comunista» d'Aubert, de Ginebra. Aquests elements són els que constantment parlen dels perills de les maniobres internacionals del comunisme, amb el fi de desviar l'atenció de les seves pròpies maniobres. Dintre d'aquest sistema, Toca és una mena de conill d'Índies. Si es pot aconseguir que l'enviat del Govern del general Franco tingui èxit a Suïssa, es provarà de la mateixa manera a Brussel·les, a La Haya, etc. La rebel·lió que a Espanya ses porta a cap contra el Govern amb les armes a la mà, té en aquesta altra acció una espèrta internacional i el sentit que la pretensió dels rebels de governar i representar Espanya es fa valer entre els Governos estrangers per mitjans diplomàtics.

Si aquesta acció tingues èxit a Suïssa

— segueix dient el periòdic — ens col·locarien, en certa manera, al costat de les Potències protectores de la rebel·lió, car en deixar ler a Toca conegut a Franco, millor dit, a «Maese Pedros», un triomf en el joc, ja que els rebels deixarien d'ésser considerats com a tals.

«Que diria — ategex el «National Zeitungs» — el Consell Federal si en qualsevol part de Suïssa esclatés una rebel·lió i l'estranger reconegues els rebels o els tractés com un segon Govern?»

No manca qui assegura — ategex el periòdic — que Toca ha hagut d'ésser acceptat en interès dels patriotes suïssos, però això és un altre pretext. Els interessos suïssos es defensen l'actitud imparcial de la nació. I l'assumpte Toca res no té a veure

amb la neutralitat, car si bé Suïssa no pot prendre partit en un conflicte entre dos països, realitza un acte clarament més amistós contra un Govern reconegut oficialment per ella en fer concessió als qui han desencadenat la guerra civil contra aquest Govern.

EL NINOT TOCA I ELS FILLS QUE EL MOUEN

Un rebel és un delinqüent — continua, — un traïdor al país. Així el tractaríem a Suïssa. Aquesta és l'única veritat, qualsevol que sia la concepció que es tingui del Dret. Per tant, l'actitud imparcial i neutral de Suïssa, en relació amb la guerra civil espanyola, pot consistir només a posar aquesta concepció del Dret que nosal-

tres considerem com a neutral, en el nostre propi Estat. No fent-ho així, nosaltres mateixos contribuïm a crear un precedent que podria arribar a ésser catastròfic en alguna ocasió.

Desgraciadament, sembla ésser gran la confusió que en molts caps ha produït l'alternativa — presentada per fins de propaganda de certes Potències — entre eroïcs i solanics, eboixevismes i stacionals, i aquesta confusió fins s'ha ensenyorit d'elements que avui més que mai necessitariem més agudes. Certes col·les internacionals aprofiten aquesta confusió per a fer llurs negocis, i si l'assumpte Toca no es liquida mitjançant una política internacional neta, servirà el nostre Estat d'auxiliar de les tals col·les i negocis.

LA TRINITAT HA CANVIAT LA FESOMIA

La família celestial està perduda. Espanya, el país magnànim que la mantenia, s'ha partit en dues parts

ben interessades. Tant l'una com l'altra, a mantenir amb fermesa la fatal conspiració del silenci que

acabarà amb la popularitat i adhuc amb el record dels estranys éssers que tenen la mà de viure més amunt de les teulades.

D'encà que catòlic equival a feixista, les barbes eternals i les mirades de motò eternit han perdut significació i prestigi. Quan es cometen barbaritats a tant l'hora, la norma eclesiàstica indica que el procediment per a guanyar la glòria... terrenal consisteix a abusar ciutats, turmentar homes i dones i enforquillar criatures; quan el sacrifici de la missa ha perdut importància per a guanyar la tota el sacrifici de la humanitat, l'ull del Pare Etern és una nosa que molesta, i valdria la pena que el seu propietari apartés l'objectiu indiscret si no vol que un feixista li buidi d'una cotellada.

Més gràcies i divi que el prisma del vell Jehová es la ullada boja d'un Mussolini o la mirada de marit enganxat d'un Hitler. Manca, però, per a completar el respecte, el «toscano» entre dents i la navalla a la falxa. Afegeix-li Franquito (caramel a la boca i coltell a la lliga) i obtindrem el tercer que per mèrita contrets davant el mon clerical està destinat a ocupar el sitial que actualment usufructua, indugadament, la família de les barbes i del triangle corcat.

Els catòlics militants estan ja cansats de mantenir sans i bons els de la «sagrada» i els roigs ja fa més d'un any que no n'hem donat ni cinc. Fora una injustícia, doncs, que els de bona fe continuessin pagant el «gasto», més que més tenint tanta necessitat de diners per a comprar la metralla que envia ànimes a un paradís que, o és molt gran, o hi ha antropòfags, perquè mai no és ple.

Ja ho veurem com a no trigar gaire la nova serà continuada: «La Novella Trinitat s'ha possessionat del tron celestial sota l'aplaudiment constant d'una multitud d'assassins compost de carlins, falangistes, «macarroni», Mohamets, Ottos, aventurers internacionals i aventurers de confessorari. De la trilogia «Duce»-«Führer»-«La Gallega», se n'ha tret una estampa que es vendrà, per primera vegada, en les properes fires de Pamplona.»

ER FILLS

Hi ha acords que ho diuen tot

La reserva amb què els treballadors observem i comentem els acords tècnics o jurídics de la diplomàcia capitalista, que tenen gairebé sempre per escenari els muntanyencs pobles suïssos, està justificada sobradament. Una notícia procedent de París ens assabenta que les delegacions tècniques navals d'Anglaterra, França i Itàlia han deixat a punt de signatura pels respectius governs els famosos acords de la Conferència de Nyon, que tracten d'assegurar la navegació comercial a la Mediterrània contra la pirateria.

Admetem que la validesa d'aquests acords sigui una cosa en ferm; però, com queda Espanya? ¿Qui vetllarà i protegirà els nostres vaixells comercials quan l'Estat pirata els vulgui torpedinar? Si a nosaltres, que som els més interessats a bandejar la pirateria i també els qui hem rebut més les conseqüències de les seves malvestats, se'ns deixa sense lloc en la celebració de la Conferència i també ara que hom ha discutit l'abast tècnic dels acords presos, i en canvi Itàlia, l'Estat pirata de la Mediterrània, l'autor de tots els actes vandàlics comesos d'encà del primer dia de la nostra guerra, és convocada perquè assisteixi a Nyon, invitació que rebutja amb mots de desafiament, i, per tal d'apaivagar-la, hom accedeix que prengui part en la discussió de les mesures adoptades, assignant-li extensions iguals de control que a les flotes anglesa i francesa. ¿què cal pensar de la diplomàcia capitalista i d'això altre que hom anomena Dret marítim internacional?

Les aigües jurisdiccionals espanyoles no compreses dintre el control concebut a Nyon permetran, sense que es cometi cap transgressió als compromisos últimament contrets a París, l'agressió intensiva i sistemàtica contra la nostra flota per part de submarins feixistes. Podran assajar, fins i tot, el bloqueig dels nostres ports, tantes vegades anunciat des de les ràdios faccioses.

Els acords de la Conferència de Nyon són un veritable atemptat contra la nostra causa antifeixista i el Dret marítim internacional.

J. Anselmo

ES POSSIBLE?

A PRIMERS D'AQUESTA SETMANA VAREN PASSAR LA FRONTERA D'HENDAIA CAMIONS I CAIXES AMB PECES D'AVIACIO

Tot, naturalment, amb destinació als rebels

París, 1. — El corresponent de «Ce Soir» a Hendaia afirma que en aquests darrers dies han traspassat la frontera amb destinació als rebels 80 camions militars alemanys marca «Magicia» i 20 camions marca «Studebaker», més 28 caixes procedents directament d'Alemanya, les quals contenen peces soltes de motors d'aviació. El periòdic crida l'atenció del Govern francès sobre la ceguesa veritablement inexplicable de les autoritats franceses encarregades del control de la frontera d'Hendaia.

K.